

JAG RÖSTAR!
FÖR DEMOKRATIN

دری فارسی

NBV

شروع کنید!

«من رأی می‌دهم» یک مواد آموزشی در مورد دموکراسی از سوی NBV است. ما به برابری ارزش تمام انسان‌ها باور داریم، از همین رو مهم است که همه ما درک کنیم چه چیزهایی یک دموکراسی سالم را می‌سازد. یکی از پایه‌های اصلی دموکراسی، انتخابات عمومی است؛ جایی که هر فرد دارای حق رأی می‌تواند در ساخت آینده کشور سهم بگیرد. همچنان، قدرت در جامعه باید با احترام به حقوق بشر اعمال شود تا هیچ فرد یا اقلیتی مورد تبعیض یا بدرفتاری قرار نگیرد.

در یک دموکراسی زنده، گفت‌وگوی محترمانه نقشی مرکزی دارد. هیچ‌کس نباید به دلیل داشتن نظری متفاوت از سیاستمداران مجازات شود. در دموکراسی، انسان‌ها به دیدگاه‌های یکدیگر گوش می‌دهند و آزادند در باره مسائل گوناگون نظر خود را بیان کنند. گفت‌وگو، بحث و تفکر انتقادی، همان چیزی است که می‌توان آن را «هوای زندگی دموکراسی» نامید.

در این مواد آموزشی، شما با فرصت‌ها و چالش‌های بزرگ دموکراسی آشنا می‌شوید. پیشنهاد می‌شود با فصل «نقشه دموکراسی» آغاز کنید تا تصویری از ارزش‌هایی به دست آورید که جامعه دموکراتیک بر آن بنا شده است. سپس گروه می‌تواند تصمیم بگیرد که به چه ترتیبی و تا چه اندازه از این مواد استفاده کند.

معرفی کوتاه سایر فصل‌ها:

آسیب‌پذیری دموکراسی: دموکراسی‌ها شکننده‌اند. امروزه در کشورهای گوناگون زنگ خطرهایی دیده می‌شود؛ از محدود شدن آزادی‌ها و حقوق انسان‌ها تا کاهش اعتماد به رسانه‌های مستقل. دموکراسی چقدر آسیب‌پذیر است و ما چقدر در برابر نیروهای ضددموکراسی آماده‌ایم؟

میان‌حباب‌های اطلاعاتی و خبرهای جعلی: رسانه‌های جدید چگونه بر دموکراسی اثر می‌گذارند؟ ما چگونه می‌توانیم در تشخیص منابع معتبر بهتر شویم؟

آماده‌سازی برای دموکراسی: هر فرد چه نقشی می‌تواند در تقویت دموکراسی داشته باشد؟ آموزش مردمی و حلقه‌های مطالعاتی ابزار نیرومندی برای توانمندسازی شهروندان‌اند.

آمادگی برای روز انتخابات: به چه کسی رأی بدهم و چگونه رأی بدهم؟ در این فصل رهنمودهایی درباره روند روز انتخابات و پیوندهایی به احزاب مختلف پارلمان ارائه شده است.

کاهش دموکراسی‌ها در جهان: امروزه انسان‌های بیشتری در کشورهای زندگی می‌کنند که از دموکراسی فاصله می‌گیرند. اما دموکراسی چیست و چه شرایطی لازم است تا کشوری دموکراتیک شمرده شود؟

به سوی جامعه آینده: ما چه نوع جامعه‌ای برای آینده می‌خواهیم؟ ارزش‌ها و دیدگاه ما نسبت به انسان تعیین می‌کند به کدام حزب رأی می‌دهیم. چگونه می‌توانیم در صحنه سیاسی پیچیده امروز راه خود را پیدا کنیم که فراتر از تقسیم‌بندی سنتی چپ و راست رفته است؟

NBV امیدوار است که پس از بحث و اندیشه در گروه، شما خود را برای تصمیم درست در روز رأی‌گیری آماده‌تر احساس کنید. از علاقه و صدای خود استفاده کنید، برای جامعه‌ای دموکراتیک که در آن برابری ارزش همه انسان‌ها تضمین شده باشد!

در باره حلقه مطالعاتی (Studiecirkel)

حلقه مطالعاتی یک شیوه دموکراتیک یادگیری است که در آن شرکت‌کنندگان به صورت جمعی درباره موضوعی که به آن علاقه‌مندند، دانش خود را افزایش می‌دهند. از طریق گفت‌وگوها و بازتاب‌های گروهی، دانش مشترک همه افزایش می‌یابد. راهنمای آموزشی (studiehandledning) برای برانگیختن گفت‌وگو و تبادل نظر طراحی شده است، نه برای ارائه همه پاسخ‌ها. در اینجا هیچ پاسخ درست یا نادرست وجود ندارد، فقط پیشنهادهایی برای پرسش‌ها و بحث‌ها. البته شما می‌توانید موضوعات و پرسش‌های دیگری را نیز برای گفت‌وگو انتخاب کنید.

این مواد آموزشی بر پایه شش نشست تهیه شده است، اما می‌توان آن را به تعداد کمتر یا بیشتر نشست‌ها تقسیم کرد، بسته به این‌که گروه تا چه اندازه می‌خواهد در هر موضوع ژرف‌تر کار کند.

برای این‌که فعالیت شما به‌عنوان یک حلقه مطالعاتی شمرده شود باید:

- حداقل سه و حداکثر ۲۰ نفر شرکت‌کننده باشید، و هر شرکت‌کننده باید در حداقل سه نشست شرکت کند و در یکی از سه نشست نخست حضور داشته باشد.
- یک تا سه بار در هفته دیدار کنید (اما می‌توانید مثلاً ماهی یکبار نیز دیدار داشته باشید).
- در هر نشست یک تا چهار ساعت درسی کار کنید (یک ساعت درسی برابر با ۴۵ دقیقه است).
- حداقل سه نشست برگزار کنید و در مجموع حداقل ۹ ساعت درسی فعالیت داشته باشید.

برای داشتن یک نشست موفق، این گام‌ها را دنبال کنید:

- با مرور کوتاه نشست قبلی آغاز کنید.
- پرسش‌ها یا بازتاب‌هایی را که میان نشست‌ها به‌میان آمده‌اند، مطرح کنید.
- تصمیم بگیرید که در این نشست چه کاری انجام می‌دهید.
- نشست را با ارزیابی کوتاه به‌پایان رسانده و آماده‌گی برای نشست بعدی را برنامه‌ریزی کنید.
- آیا می‌خواهید نکات دیگری اضافه کنید؟

برای آغاز کار، با نزدیکترین دفتر NBV تماس بگیرید.
نزدیکترین دفتر را می‌توانید در وبسایت زیر بیابید:

نقشه دموکراسی

وقتی انسان‌ها در کنار هم زندگی می‌کنند، لازم است باهم تصمیم بگیرند که چگونه خود را سازمان‌دهی کرده و چگونه تصمیم بگیرند. این موضوع در خانواده، در انجمن‌ها و به‌ویژه در کشورهایی مانند سوئد صدق می‌کند. دموکراسی به‌لطف مشارکت و تلاش شهروندان در طول زمان رشد و بهبود یافته است.

در کشور ما تصمیم گرفته شده که یک نظام دموکراتیک داشته باشیم؛ جایی که هر فرد دارای حق رأی در انتخابات عمومی، یک رأی برابر دارد. بدون در نظر گرفتن جنسیت، دارایی یا پیشینه خانوادگی. ما همچنین تصمیم گرفته‌ایم که پارلمان (Riksdag) با احزاب سیاسی داشته باشیم؛ نمایندگان در پارلمان صدای مردم هستند. با شرکت در دموکراسی، ما در شکل‌دادن جامعه سهیم می‌شویم. از طریق رأی خود، می‌توانیم بر این تصمیم اثر بگذاریم که چه کسانی کشور را اداره کنند.

پایه‌های دموکراسی در قوانین اساسی سوئد (grundlagar) تضمین شده‌اند. این قوانین اساسی، اساس همه دیگر قوانین و مقررات کشور هستند از آموزش و پرورش و خدمات کودکان گرفته تا نظام عدلی و خدمات اجتماعی.

حقوق بشر

در سال ۱۹۴۸، سازمان ملل متحد (FN) اعلامیه جهانی حقوق بشر را تصویب کرد که در آن تأکید می‌شود:

- همه انسان‌ها آزاد و برابر در کرامت و حقوق زاده شده‌اند.
  - هر کس حق آزادی عقیده و بیان دارد.
  - هر کس حق دارد در حکومت کشور خود شرکت کند، به‌طور مستقیم یا از طریق نمایندگان آزادانه انتخاب‌شده.
- دموکراسی و حقوق بشر باهم پیوند ناگسستنی دارند. بسیاری از حقوق بشری برای کارکرد درست دموکراسی ضروری‌اند. برای نمونه، حق آموزش سبب می‌شود شهروندان بتوانند از حقوق خود آگاه و مدافع آن باشند. توانایی خواندن و دسترسی به اطلاعات، آگاهی سیاسی را افزایش داده و زمینه مشارکت را فراهم می‌کند.
- طبق اعلامیه جهانی حقوق بشر: «هر کس حق دارد آزادانه در زندگی فرهنگی جامعه خود شرکت کند، از هنر لذت ببرد و از پیشرفت‌های علمی و مزایای آن بهره‌مند شود.»

در سال ۲۰۱۵، رهبران کشورهای جهان آجندای جهانی توسعه – آجندای ۲۰۳۰ را تصویب کردند. اهداف اصلی آجندای ۲۰۳۰ این است که: فقر را ریشه‌کن کند، بی‌عدالتی و نابرابری را کاهش دهد، صلح را در زمین برقرار سازد، و بحران اقلیمی را حل کند.

ارزش‌های دموکراتیک

در یک نظام دموکراتیک، ما حق داریم که نظرات انتقادی خود را در مورد سیاستمداران منتخب مردم، شیوه اداره کشور یا نظام اقتصادی و اجتماعی ابراز کنیم. با آزادی بیان، مسئولیت‌هایی نیز همراه است. بدنام کردن یا تهمت زدن به دیگران جایز نیست، و تحریک نفرت علیه گروه‌های قومی یا دینی غیرقانونی است. آزادی بیان به این معنا نیست که هیچ کس نباید با ما مخالفت کند. هر کس که نظر خود را بیان می‌کند باید آماده باشد که خودش نیز مورد انتقاد قرار گیرد.

جامعه دموکراتیک بر پایه ارزش‌های دموکراتیک استوار است. ما از آزادی بیان، برابری، برابری، تقسیم قدرت و برابری در برابر قانون پاسداری می‌کنیم. این‌که صداها گوناگون شنیده شوند، بخشی از جوهر دموکراسی است.

به‌عنوان شهروندان در یک دموکراسی، ما حق داریم در روند دموکراتیک شرکت کنیم. این بدان معناست که می‌توانیم درباره احزاب گوناگون آگاهی کسب کنیم، از نمایندگان منتخب خود پرسش و انتقاد کنیم، در احزاب سیاسی عضو شویم و در انتخابات عمومی رأی دهیم.

تصمیم‌گیری در کجا صورت می‌گیرد؟

وقتی در انتخابات شهری (kommunalval) رأی می‌دهیم، فرصت می‌یابیم تا درباره مسائلی که به زندگی روزمره ما نزدیک‌اند تصمیم بگیریم. تصمیم‌هایی درباره مدرسه، کودکستان، سالن‌های ورزشی و موارد مشابه در شورای شهر (kommunfullmäktige) گرفته می‌شوند که بالاترین نهاد تصمیم‌گیری در هر شهر است. احزاب سیاسی دیدگاه‌های متفاوتی دارند در مورد این‌که چه مقدار از بودجه باید به عنوان مثال به کارکنان کودکستان‌ها اختصاص یابد یا برای ساخت خانه‌های سالمندان استفاده شود. انتخابات شورای شهر هر چهار سال یکبار برگزار می‌شود، هم‌زمان با انتخابات پارلمان (riksdagsval) و انتخابات شورای منطقه (regionfullmäktige).

شیوه اداره یک شهر (kommun)

پارلمان سویدن (Riksdagen) عالی‌ترین نهاد تصمیم‌گیری کشور است و نماینده مردم سویدن محسوب می‌شود. پس از آن‌که رأی‌دهندگان اعضای پارلمان را انتخاب کردند، پارلمان نخست‌وزیر را تعیین می‌کند، و سپس نخست‌وزیر دولت (regeringen) را تشکیل می‌دهد. دولت باید مورد پذیرش پارلمان قرار گیرد، در غیر آن ممکن است مجبور به استعفا شود. ۳۴۹ عضو پارلمان وظیفه دارند که بر کار دولت نظارت کنند.

پارلمان تصمیم می‌گیرد که چگونه پول‌های دولتی هزینه و توزیع شوند. یکی از مهم‌ترین وظایف پارلمان، تصویب قوانین است. تصمیم‌هایی که در پارلمان گرفته می‌شود، در سراسر کشور لازم‌الاجرا هستند. همچنین، پارلمان وظیفه دارد تا همراه با دولت، سیاست خارجی سویدن را شکل دهد.

نمایندگان پارلمان وقت زیادی را صرف دیدار با رأی‌دهندگان، شرکت‌ها و سازمان‌ها می‌کنند. راه‌های فراوانی وجود دارد تا با نمایندگانی که از طرف ما در پارلمان حضور دارند، تماس گرفته و نظرات و پیشنهادهای خود را با آنان در میان بگذاریم.

پارلمان و اتحادیه اروپا

امروزه بسیاری از مسائل مهم سیاسی دیگر تنها در سطح ملی قابل حل نیستند. برای نمونه، گرمایش زمین و تغییرات اقلیمی همه مردم جهان را متأثر می‌سازد. مسائل مربوط به محیط زیست و اقلیم از جمله حوزه‌هایی است که اتحادیه اروپا (EU) نقش بسیار مهمی در آن دارد. هنگامی که سویدن در سال ۱۹۹۵ عضو اتحادیه اروپا شد، پذیرفت که از قوانین اتحادیه اروپا (EU-rätten) پیروی کند. این بدین معناست که قوانین مشترکی که در سطح اتحادیه تصویب می‌شوند، معمولاً بر قوانین ملی سویدن برتری دارند. تصمیم‌هایی که در سطح اتحادیه گرفته می‌شود، بر زندگی روزمره همه ما تأثیر دارد. بر اساس برآورد سازمان (SKR) Sveriges Kommuner och Regioner، حدود ۶۰ درصد از مسائلی که در شوراهای شهر و منطقه بررسی می‌شوند، به نوعی تحت تأثیر تصمیم‌های اتحادیه اروپا قرار دارند. انتخابات پارلمان اروپا (Europaparlamentet) هر پنج سال یکبار برگزار می‌شود.

پارلمان اروپا

پرسش‌های بحث

انتخاب کنید که کدام پرسش‌ها را می‌خواهید با هم به بحث بگذارید.

دموکراسی چیست؟

در اینترنت و منابع گوناگون جست‌وجو کنید تا بدانید واژه «دموکراسی» چگونه تعریف شده است. بحث کنید: دموکراسی برای شما به چه معناست؟

دموکراسی چگونه اجرا می‌شود؟

نمونه‌هایی از موقعیت‌های گوناگون بیاورید که در آن‌ها شما دموکراسی را در عمل تجربه کرده‌اید. برای نمونه، در خانواده‌تان چگونه تصمیم می‌گیرید؟ در انجمنی که عضو آن هستید چطور؟ چگونه می‌توانید صدای خود را به گوش دیگران برسانید؟

نقش شما در دموکراسی چیست؟

آیا شما مسئولیت‌ها و حقوقی دارید؟ چگونه این مسئولیت‌ها را انجام می‌دهید و از حقوق خود استفاده می‌کنید؟

چه کسانی نماینده شما هستند؟

در شهرداری، منطقه، پارلمان (Riksdagen) و اتحادیه اروپا (EU) چه کسانی از جانب شما تصمیم می‌گیرند؟ پیدا کنید که چه کسانی در پارلمان، اتحادیه اروپا، شورای شهر و شورای منطقه حضور دارند.

اعلامیه حقوق بشر را بخوانید.

یک مورد از حقوق را انتخاب کنید که از نظر شما بسیار مهم یا جالب است و درباره آن با هم گفت‌وگو کنید.

<https://www.amnesty.se/vara-rattighetsfragor/vad-ar-manskliga-rattigheter/fns-deklaration-om-de-manskliga-rattigheterna/>

سازمان «خبرنگاران بدون مرز» هر سال شاخصی به نام شاخص آزادی مطبوعات (pressfrihetsindex) را منتشر می‌کند که نشان می‌دهد وضعیت آزادی مطبوعات در جهان چگونه است.

این شاخص ۱۸۰ کشور و منطقه را بر اساس شرایط آزادی رسانه‌ها و آزادی خبرنگاران رتبه‌بندی می‌کند.

بحث کنید:

آزادی مطبوعات چه ارتباطی با دموکراسی دارد؟

<https://www.reportrarutangranser.se/pressfrihetsindex/>

زندگی در کشوری با کاستی‌های دموکراسی چگونه است؟

فیلمی را ببینید که در آن افراد مختلف تجربه‌های خود را بازگو می‌کنند.

با هم گفت‌وگو کنید:

• در چه زمینه‌هایی داستان‌های آنان نمونه‌هایی از کمبود دموکراسی هستند؟

• برای شما شخصاً زندگی در یک جامعه دموکراتیک چقدر اهمیت دارد؟

Levande Historia: Demokratins grunder

وضعیت دموکراسی در جهان چگونه است؟

به دو وبسایت زیر سر بزنید:

Europaportalen

شاخص دموکراسی (Democracy Index)

<https://ourworldindata.org/grapher/democracy-index-eiu>

وقتی به این نقشه‌ها نگاه می‌کنی، چه فکری در ذهن تو می‌آید؟

پیشنهاد برای مطالعه بیشتر

درباره نخستین زنان در پارلمان مقاله در مجله تاریخ محبوب: (Populär Historia)

[https://populärhistoria.se/politik/kvinnokamp/forsta-kvinnorna-i-riksdagen:](https://populärhistoria.se/politik/kvinnokamp/forsta-kvinnorna-i-riksdagen)

زنان در سویدن حق رأی گرفتند (8 sidor)

<https://8sidor.se/alla-valjare/2021/09/kvinnor-i-sverige-fick-rosta/>

تمرین چهار گوشه (Fyra-hörn-övningar)

این تمرین به نام چهار گوشه برای ابراز دیدگاه و انتخاب نظر طراحی شده است. در مثال‌های زیر، چهار گزینه وجود دارد. هر گزینه نمایانگر یکی از چهار گوشه اتاق است. از شرکت‌کنندگان بخواهید در گوشه‌ای بایستند که بیشتر با نظرشان مطابقت دارد. وقتی همه جای خود را انتخاب کردند، افراد هر گوشه می‌توانند باهم در مورد علت انتخابشان صحبت کنند. در پایان، هر گروه دیدگاه‌های خود را برای کل جمع بازگو کند.

پرسش ۱: چه چیزی در یک دموکراسی مهم‌تر است؟

- حق ابراز آزادانه عقیده
- حق عضویت در هر سازمانی که بخواهم
- حق رأی در انتخابات عمومی
- گزینه دیگر (نظر شخصی)

پرسش ۲: چه کسی مسئول دموکراسی و حقوق بشر است؟

- دولت – اداره‌ها، مناطق و شهرداری‌ها
- سازمان ملل متحد (FN) و سازمان‌های بین‌المللی دیگر
- جنبش‌های مردمی و سازمان‌ها – من و تو به‌عنوان اعضای جامعه
- گزینه دیگر (نظر شخصی)

آسیب‌پذیری دموکراسی (Demokratins sårbarhet)

واژه «دموکراسی» به معنی حکومت مردم است. این به آن معنا نیست که همه مردم در سویدن در هر تصمیمی که گرفته می‌شود مستقیماً شرکت می‌کنند. ما نظام دموکراسی نمایندگی (representativ demokrati) داریم، یعنی مردم نمایندگان خود را برای شهرداری، منطقه، پارلمان و پارلمان اروپا انتخاب می‌کنند.

در یکی از قوانین اساسی ما به نام قانون حکومت (Regeringsformen) آمده است: «تمام قدرت عمومی در سویدن از مردم سرچشمه می‌گیرد.» این قانون توضیح می‌دهد که کشور چگونه اداره می‌شود و چه حقوق دموکراتیکی برای شهروندان وجود دارد.

رای دادن یعنی مسئولیت‌پذیری

دموکراسی ما بر پایه این اصل استوار است که شهروندان با رای دادن در انتخابات عمومی در اداره جامعه سهم دارند. برای این‌که نظام سیاسی درست عمل کند، باید احزاب گوناگون وجود داشته باشند تا مردم بتوانند میان آن‌ها انتخاب کنند. وقتی رای می‌دهیم، حزبی را انتخاب می‌کنیم که بیشترین هماهنگی را با باورهای ما دارد. ما همچنین مسئولیت داریم رای خود را به حزبی بدهیم که از ارزش‌های دموکراتیک پشتیبانی می‌کند.

یک قرن پیش، مردم زیادی در سویدن برای حق رای برابر، رفاه اجتماعی برای همه و نظام قضایی عادلانه مبارزه کردند. امروز ما در دموکراسی زندگی می‌کنیم و بیشتر مردم در کشور ما از امنیت و رفاه اساسی برخوردارند. با این حال، آسان است که فکر کنیم همیشه همین‌طور خواهد ماند. اما هر یک از ما باید برای حفظ و زنده‌نگه‌داشتن دموکراسی سهم خود را ادا کنیم.

شکاف‌های بیشتر – و کمتر

در مقایسه با گذشته، فاصله بین رای‌دهندگان و سیاست‌مداران منتخب بیشتر شده است. این را می‌توان دید از این‌که امروزه افراد کمتری عضو احزاب سیاسی می‌شوند. اگر با ۶۰ سال پیش مقایسه کنیم، اکنون شمار بسیار کمتری از سویدنی‌ها سمت سیاسی در سطح شهرداری دارند. در سال ۱۹۵۲ حدود ۲۰۰'۰۰۰ نفر در سطح شهرداری سمت سیاسی داشتند، در حالی‌که امروز تنها حدود ۳۸'۰۰۰ نفر چنین نقشی دارند. این بدان معناست که بسیاری از ما دیگر سیاست‌مداری را از نزدیک نمی‌شناسیم.

در عین حال، امروز در جامعه دستیابی به اطلاعات گسترده و سریع بسیار آسان شده است. ما می‌توانیم از طریق وب‌سایت شهرداری یا پژوهش‌های جهانی به اطلاعات دسترسی پیدا کنیم. حتی می‌توانیم وزیر یا نماینده پارلمان اروپا را در اینستاگرام دنبال کنیم یا در فیس‌بوک با او دوست شویم. راه‌های نوینی وجود دارد تا با افراد صاحب قدرت در سطوح مختلف ارتباط بگیریم، پرسش کنیم و دیدگاه خود را بیان نماییم.

نگرانی از موضوعات گوناگون

در مقایسه با بسیاری از کشورهای دیگر، سویدن کشوری با اقتصاد قوی است که در آن شهروندان می‌توانند زندگی امن و باثباتی داشته باشند. با این حال، برخی از سویدنی‌ها معتقدند که تحولات جامعه در مسیر نادرست پیش می‌رود و از خود می‌پرسند: «سویدن به کدام سو می‌رود؟» به ویژه رویدادهای جهانی در سال‌های اخیر باعث نگرانی و احساس ناامنی درباره آینده کشور شده‌اند.

پژوهش‌ها نشان می‌دهند که میزان کلی نگرانی مردم در سال‌های اخیر افزایش نیافته است، اما نگرانی‌ها وابسته به رویدادهای جهانی تغییر می‌کند. برای نمونه، پس از تهاجم روسیه به اوکراین، میزان نگرانی درباره آنچه در روسیه می‌گذرد و پیامدهایش برای جهان افزایش یافت. نمونه دیگر، پیامدهای جنگ در غزه است. بسیاری از سویدنی‌ها ریشه در کشورهایی دارند که درگیر جنگ و درگیری‌های گوناگون‌اند، و این موضوع بر نگرانی‌های فردی و اجتماعی آن‌ها تأثیر می‌گذارد. آنچه پژوهش‌ها نشان می‌دهد این است که گروه‌های مختلف جامعه درباره چیزهای متفاوتی نگران‌اند. افراد با سطح تحصیلات پایین‌تر بیشتر نگران جرایم سازمان‌یافته، کاهش رفاه اجتماعی و افزایش شمار پناهجویان هستند. در مقابل، میان افراد با تحصیلات بالاتر، نگرانی‌ها بیشتر درباره افراط‌گرایی سیاسی، تضعیف دموکراسی و تغییرات اقلیمی است.

همچنین، درصد افرادی که از قربانی شدن در جرایم می‌ترسند، در مناطقی با چالش‌های اجتماعی، اقتصادی دو برابر بیشتر است از کسانی که در مناطق با شرایط اقتصادی بهتر زندگی می‌کنند.

بیشتر شهروندان انتظار دارند که سیاستمداران موضوعاتی را که باعث نگرانی مردم می‌شود رسیدگی کرده و راه‌حل‌هایی پیدا کنند. اما برخی افراد احساس می‌کنند که به سخنانشان گوش داده نمی‌شود. این احساس ممکن است باعث شود که اعتمادشان به دموکراسی کاهش یابد و فکر کنند: «رأی دادن فایده ندارد، سیاستمداران به ما که در این محله زندگی می‌کنیم، گوش نمی‌دهند.»

اعتماد – عامل مهم برای دموکراسی

این‌که مردم به یکدیگر اعتماد داشته باشند، برای عملکرد درست جامعه بسیار مهم است. می‌توان اعتماد را به روغن روان‌کننده‌ای تشبیه کرد که تصمیم‌گیری و همکاری میان مردم را آسان‌تر می‌سازد. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که در کشورهایی که سطح اعتماد میان مردم بالا است، دموکراسی نیز باثبات‌تر بوده و فساد و جرایم در سطح پایین‌تری قرار دارند.

در سویدن و دیگر کشورهای شمال اروپا، اکثریت واضحی از شهروندان می‌گویند که به‌طور کلی به دیگر انسان‌ها اعتماد دارند. اعتماد در سویدن همچنان در سطح بالایی باقی مانده است. اما پژوهش‌ها نشان می‌دهد که میزان اعتماد در میان گروه‌های مختلف جامعه متفاوت است. در برخی گروه‌ها، اعتماد در سال‌های اخیر کاهش یافته است. برای نمونه در میان افراد بیکار، کسانی که کمک‌هزینه بیماری یا ناتوانی دریافت می‌کنند و نیز افرادی که خود را در وضعیت بد سلامتی می‌دانند.

در جوامعی که نابرابری اقتصادی و فاصله اجتماعی میان مردم زیاد است، اعتماد عمومی معمولاً پایین‌تر است. در محیط‌هایی که احساس ناامنی وجود دارد و مردم نمی‌توانند به دیگران اعتماد کنند، اعتماد اجتماعی کاهش می‌یابد. همچنین، دیده می‌شود که سطح اعتماد در میان برخی گروه‌ها پایین‌تر از میانگین جامعه است. اعتماد در میان افرادی که با حزب دموکرات‌های سوئد (Sverigedemokraterna) همدلی دارند، کمتر است. همچنین، اعتماد پایین‌تر است در میان رأی‌دهندگان که خود را متعلق به احزاب معمول پارلمانی نمی‌دانند یا به هیچ حزبی احساس نزدیکی ندارند. اگر سطح اعتماد در یک کشور به‌طور چشمگیری کاهش یابد، ممکن است دموکراسی نیز بی‌ثبات‌تر شود.

موانع مشارکت در دموکراسی

ممکن است برخی گروه‌ها در جامعه با موانعی روبه‌رو باشند که مانع از مشارکت کامل آن‌ها در دموکراسی می‌شود. این موانع می‌تواند شامل مشکلات زبانی، کمبود نمایندگی، تبعیض در بازار کار یا دسترسی محدود به اطلاعات سیاسی و انتخاباتی باشد. تردد شدن یا بیرون ماندن از جامعه همیشه به‌صورت آگاهانه یا با تصمیم مستقیم صورت نمی‌گیرد. بسیاری از مواقع، این اتفاق به‌دلیل ساختارهای اجتماعی رخ می‌دهد که بر اساس یک "تصویر نرُم یا معمول" از شهروندان شکل گرفته و همه را دربر نمی‌گیرد. برای مثال، افراد با پیشینه مهاجرت، ناتوانی جسمی یا ذهنی، یا وضعیت اقتصادی، اجتماعی پایین‌تر ممکن است احساس کنند که در گفت‌وگوی دموکراتیک جایی ندارند یا صدایشان شنیده نمی‌شود.

برای مطالعه بیشتر ببینید:

"دموکراسی به زبان سوئدی؟ درباره تبعیض ساختاری و مشارکت سیاسی (SOU 2005:112)"

<https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/statens-offentliga-utredningar/2005/12/sou-2005112/>

تمرین برای دیدن ارتباطها

انتخابات آزاد و عمومی هنوز هم آرزوی بسیاری از مردم در کشورهای گوناگون جهان است. در عین حال، در بخش‌هایی از دنیا می‌بینیم که دموکراسی در حال ضعیف‌تر شدن است. در بعضی کشورها قوانینی تغییر می‌کنند که به دولت‌ها اجازه می‌دهد کنترل بیشتری بر رسانه‌ها و دستگاه قضایی داشته باشند. اما رسانه‌های مستقل و نظام قضایی بی‌طرف از ستون‌های اساسی یک جامعه دموکراتیک‌اند.

مسئولیت ما به‌عنوان شهروند: به‌عنوان شهروند، ما باید برای جامعه احساس مسئولیت داشته باشیم و دانش و آگاهی به‌دست آوریم. ما نیاز داریم که تفکر انتقادی را بیاموزیم، یعنی بتوانیم فکر کنیم، بررسی کنیم و بازتاب دهیم، نه این‌که تنها به کسی باور کنیم که بلندتر فریاد می‌زند یا از ترس و نگرانی ما سوءاستفاده می‌کند.

با شناخت دیدگاه‌های گوناگون و درک ارتباط میان آن‌ها، می‌توانیم دیگران را بهتر بفهمیم و اعتماد اجتماعی ایجاد کنیم. گوش‌دادن به یکدیگر، صبرکردن تا نوبت خودمان، اجازه‌دادن به همه برای بیان نظر و سپس تصمیم‌گیری آگاهانه، مهارت‌هایی‌اند که باید آن‌ها را تمرین کنیم. دموکراسی چیزی نیست که فقط در روز انتخابات انجام شود، بلکه باید هر روز برای آن تلاش کنیم.

جعبه دانستنی‌ها

حقیقت: آزادی‌ها و حقوق اساسی

سیستم دموکراتیک سوئد برای ما چند آزادی و حق اساسی را تضمین کرده است، از جمله:

- آزادی اطلاعات: آزادی برای دستیافتن و دریافت اطلاعات.
- آزادی گردهمایی: آزادی برای برگزار کردن یا شرکت در نشست‌هایی با هدف آگاهی، بیان نظر یا اجرای آثار هنری.
- آزادی تظاهرات: آزادی برای برگزار کردن و شرکت در تظاهرات در اماکن عمومی.
- آزادی تشکیل انجمن: آزادی برای پیوستن به دیگران در قالب یک سازمان یا گروه.
- آزادی دین: آزادی برای انجام مناسک دینی، به‌تنهایی یا همراه دیگران.
- آزادی بیان: آزادی برای بیان اندیشه‌ها، دیدگاه‌ها و احساسات.

برای مطالعه بیشتر ببینید:

[Läs mer i "Så styrs Sverige" demokratiska systemet ger oss ett antal grundläggande fri- och rättigheter. Exempelvis dessa:](#)

. آزادی بیان: آزادی برای ابراز اندیشه‌ها، عقاید و احساسات.

جعبه دانستنی‌ها

حقیقت: انتخابات آزاد و عمومی

حق رأی همگانی: تمام شهروندان سوئد که ۱۸ سال یا بیشتر دارند، حق رأی در انتخابات پارلمانی دارند. در انتخابات شهرداری و استان (region) حتی کسانی که شهروند سوئد نیستند اما در آن منطقه ثبت نام شده‌اند (folkbokförda)، می‌توانند رأی دهند.

برابری رأی: همه رأی دهندگان به طور برابر بر نتیجه انتخابات تأثیر دارند. هر شخص یک رأی دارد.

انتخابات آزاد: هیچ‌کس حق ندارد به جای رأی‌دهنده تصمیم بگیرد که به چه کسی رأی بدهد.

انتخابات مخفی: رأی‌دهنده مجبور نیست نشان دهد یا بگوید که به چه کسی رأی داده است. ثبت‌کردن عقاید سیاسی افراد بدون رضایت آن‌ها ممنوع است.

حقیقت: ممنوعیت انتقاد از جنگ

حتی پیش از آن که روسیه در سال ۲۰۲۲ تهاجم تمام‌عیار خود به اوکراین را آغاز کند، آزادی مطبوعات و آزادی بیان در آن کشور محدود شده بود. رسانه‌های مستقل و سیاستمداران مخالف به روش‌های گوناگون سرکوب می‌شدند. با آغاز جنگ، حقوق دموکراتیک شهروندان روسیه بیش از پیش تضعیف شد. دولت روسیه برگزاری تظاهرات علیه تهاجم به اوکراین را برای شهروندان خود ممنوع کرده است. هر کسی که از جنگ انتقاد کند، ممکن است به جرم افتراء، فریبکاری یا تروریسم محاکمه شود. در ماه مارس ۲۰۲۲، قانون جدیدی تصویب شد که «بی‌اعتبارسازی نیروهای مسلح روسیه» را جرم دانست. بر اساس این قانون، مجازات می‌تواند تا ۱۰ سال زندان باشد یا ۱۵ سال اگر گفته‌ها «پیامدهای جدی» داشته باشد. این قانون بعداً گسترش یافت و شامل انتشار اخبار به اصطلاح «دروغین» (در باره عملکرد مقامات روسی در خارج از کشور نیز شد. در تاریخ ۱۶ مارس، ورونیکا بلوتسیرگوسکایا (Veronika Belotserkovskaja)، یک وبلاگ‌نویس غذا با ۸۵۰ هزار دنبال‌کننده در اینستاگرام، نخستین فردی بود که به نقض این قانون متهم شد. او متهم گردید که «به طور آگاهانه اطلاعات نادرست دربارهٔ ویران‌سازی شهرها و کشتار غیرنظامیان، از جمله کودکان، در اوکراین توسط ارتش روسیه» منتشر کرده است.

از بهار ۲۰۲۲، شبکه‌های اجتماعی مانند اینستاگرام، توئیتر و فیسبوک در سراسر روسیه مسدود شده‌اند. مقامات روسیه نه تنها اعتراضات مسالمت‌آمیز را سرکوب می‌کنند، بلکه می‌کوشند مانع دسترسی مردم به اطلاعات دربارهٔ آن اعتراضات شوند.

روزنامه‌نگاران و ناظران مستقل اجازهٔ گزارش‌دادن در این زمینه‌ها را ندارند.

منبع Amnesty International

محاصرهٔ رسانه‌ای در غزه

در جریان جنگ در غزه، سازمان گزارش‌گران بدون مرز (Reportrar utan gränser) هشدار داده است که مقامات اسرائیل تلاش می‌کنند بر جریان اطلاعات کنترل داشته باشند و ورود خبرنگاران خارجی به غزه را ممنوع کرده‌اند. در مدت ۲۰ ماه، نزدیک به ۲۰۰ خبرنگار فلسطینی در منطقه کشته شدند، که دست‌کم ۴۵ تن از آنان در اثر انجام وظیفهٔ خبرنگاری جان خود را از دست دادند. بر اساس حقوق بشردوستانهٔ بین‌المللی، کشتن خبرنگار جنایت جنگی محسوب می‌شود. خبرنگاران فلسطینی که هنوز در حال گزارش‌دهی‌اند، با خطر تبعید اجباری، گرسنگی و تهدید مداوم به مرگ روبه‌رو هستند.

«این تلاشی سیستماتیک برای خاموش‌کردن حقیقت، سانسور واقعیت و منزوی‌کردن رسانه‌ها و مردم فلسطین است.»
بیانیهٔ سازمان گزارش‌گران بدون مرز.

<https://www.reportrarutangranser.se/oppna-gaza-for-journalister-kraver-rsf-cpj-och-over-200-internationella-mediaktor/>

کتاب‌های ممنوعه

در بسیاری از کشورهای جهان، فرهنگ آزاد و دسترسی به آن در خطر قرار دارد. یکی از نمونه‌های آن کتاب‌ها هستند، که وسیله‌ای مهم برای گسترش اندیشه‌ها و دیدگاه‌ها به‌شمار می‌آیند. با قدرت‌گرفتن حکومت‌های اقتدارگرا، کتاب‌ها در حال ممنوع و سانسور شدن هستند، حتی در جوامعی که پیش‌تر آزاد تلقی می‌شدند. ممنوع شدن یک کتاب می‌تواند به این معنا باشد که آن کتاب اجازه انتشار یا فروش ندارد، یا بخشی از آن سانسور می‌شود، یا از مدارس و کتابخانه‌ها حذف می‌گردد. در ایالات متحده، در سال تحصیلی ۲۰۲۳/۲۰۲۴ ۱۰'۰۴۶ مورد کتاب ممنوعی ثبت شده است. در مجارستان، از سال ۲۰۲۱ قانونی وجود دارد که کودکان زیر ۱۸ سال را از دسترسی به کتاب‌هایی با محتوای مربوط به مسائل دگرباشان جنسی (hbtq) منع می‌کند.

نهادهایی که درخواست ممنوعیت کتاب‌ها را می‌دهند، ممکن است شامل دولت، پلیس، گروه‌های والدین یا نهادهای مذهبی باشند.

دلایل رایج برای ممنوعیت کتاب‌ها عبارت‌اند از:

پرداختن آشکار به موضوعات دگرباشی جنسی (hbtq)

انتقاد از جامعه یا نظام سیاسی

تعارض با باورهای مذهبی

منبع: *Svenska PEN*

PEN International یک سازمان جهانی برای نویسندگان است که برای آزادی بیان در سراسر جهان تلاش می‌کند.

پرسش‌های گفت‌وگو

برخی از پرسش‌های پیشنهادی برای بحث گروهی:

آیا شما در یک موضوع اجتماعی فعال هستید؟ مثلاً در زمینه مواد مخدر، برابری جنسیتی، محیط‌زیست، یا امنیت محل زندگی خود؟

در مورد فعالیت خود توضیح دهید.

چگونه می‌توانید دیگران را تشویق به مشارکت کنید؟

چطور می‌توان بر تصمیم‌گیرندگان تأثیر گذاشت؟

در سویدن ما حق رأی همگانی داریم. در مقایسه با بسیاری از کشورهای، تعداد رأی‌دهندگان زیاد است. در انتخابات ۲۰۲۲، ۸۴٪ از مردم شرکت کردند. بالاترین میزان مشارکت تاکنون در سال ۱۹۷۶ بود — ۹۱٪. در ایالات متحده، تنها حدود ۶۴٪ در انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری رأی دادند. به‌نظر شما چه می‌شود اگر تعداد رأی‌دهندگان خیلی کم شود؟

میزان مشارکت در انتخابات میان گروه‌های مختلف جامعه متفاوت است. مثلاً در میان بیکاران، کم‌سوادان و مهاجران، میزان رأی‌دادن کمتر است. به‌نظر شما چرا چنین است؟ چه عواملی می‌تواند باعث شود کسی رأی ندهد؟

به نظر شما بهترین دلایل برای رأی دادن در انتخابات چیست؟ اگر با کسی روبه‌رو شوید که نمی‌خواهد رأی بدهد، چه پاسخی به او می‌دهید؟

نکات و پیشنهادهاى خود را جمع‌آوری کنید درباره چگونه می‌توان دیگران را تشویق کرد تا رأی دهند.

به دو جعبه دانستی‌ها درباره "انتخابات آزاد و عمومی" و "حقوق و آزادی‌های اساسی" در صفحه پیش نگاه کنید. آیا شما از این حقوق استفاده می‌کنید؟ مثال بیاورید که چگونه آن‌ها را به‌کار می‌گیرید.

متن‌های مربوط به "منوعیت انتقاد از جنگ" و "محاصره رسانه‌ای غزه" را بخوانید. در این باره چه فکر می‌کنید؟ به نظر شما چه خطراتی وجود دارد وقتی حکومت بر رسانه‌ها و جریان اطلاعات کنترل کامل دارد؟ آیا ممکن است چنین چیزی در سویدن هم اتفاق بیفتد؟

یک درصد از ثروتمندترین مردم جهان بیش از ۹۵ درصد از دارایی کل جمعیت جهان را در اختیار دارند. در همان زمان، میلیون‌ها نفر در سراسر جهان در فقر شدید زندگی می‌کنند. هر چند سویدن یکی از برابرتین کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) به‌شمار می‌رود، اما تفاوت درآمدها در این کشور نیز رو به افزایش است. امروزه شکاف درآمدی در سویدن از چند دهه گذشته بیشتر شده است. همچنین نابرابری در سلامت و بهداشت نیز افزایش یافته است. به نظر شما، افزایش فاصله طبقاتی چگونه می‌تواند بر دموکراسی و انسجام اجتماعی تأثیر بگذارد؟

برای مطالعه بیشتر ببینید:

گزارش NBV با عنوان "دانش، آگاهی و بینش"

<https://www.nbv.se/globalassets/dokument/huvudmannaarbete/kunskap-bildning-insikt-2017>

متن مربوط به کتاب‌های ممنوعه را بخوانید. آیا نمونه‌های دیگری سراغ دارید که در آن نهادهای دولتی، سازمان‌ها یا گروه‌های مختلف تلاش کرده باشند تا انواع گوناگون بیان فرهنگی را محدود کنند؟ این‌گونه محدودیت‌ها چه پیامدهایی برای دموکراسی می‌تواند داشته باشد؟

پیشنهاد می‌شود از وبسایت Svenska PEN دیدن کنید و فهرست آن‌ها از آثار ادبی ممنوعه را بخوانید. در مورد این فهرست چه فکری می‌کنید؟

<https://www.svenskapen.se/lista-ver-frbjuden-litteratur>

با کمک خبرنگاران حاضر در محل و دوربین‌های نصب‌شده روی بدن، نگاهی بی‌پرده به زندگی روزمره مردم در غزه ارائه می‌شود.

<https://www.svtplay.se/video/KzVBd4X/gaza-till-sista-andetaget>

همه‌گیری کرونا ضربه‌سختی بر فقیرترین مردم جهان وارد کرد و باعث شد کار برای ریشه‌کن‌سازی فقر متوقف شود. با این‌که جهان در سطح کلان تا حد زیادی از همه‌گیری بهبود یافته است، اما فقیرترین اقشار جامعه عقب مانده‌اند، و این باعث افزایش نابرابری‌ها شده است. فاصله میان جهان ثروتمند و جهان فقیر برای نخستین بار در ۲۵ سال گذشته در حال افزایش است. بر اساس گزارش بانک جهانی، شمار افراد فقیر اکنون بیشتر از سال ۲۰۱۹ است.

نظر شما در این مورد چیست؟

بیشتر بخوانید در اینجا:

کشورهای ثروتمند به سطح بی‌سابقه‌ای از توسعه رسیده‌اند، در حالی که فقیرترین کشورهای جهان عقب مانده‌اند

<https://www.undp.org/sv/sweden/press-releases/rika-lander-nar-rekordhogautvecklingsnivaer-medan-varldens-fattigaste-hamnar-pa-efterkalken>

فقر و آسیب‌پذیری اقتصادی

<https://oxfam.se/nyheter/mer-om-fattigdom-och-ekonomisk-ojamlikhet/>

کرسی داغ (Heta stolen)

یک تمرین ارزشی که همه را وادار می‌کند تا ببینند.

یک نفر باید گزاره‌های زیر را با صدای بلند بخواند. دیگران روی چوکی‌ها در یک دایره می‌نشینند و یک چوکی خالی وجود دارد. کسانی که با گزاره گفته‌شده موافق‌اند، چوکی خود را تغییر می‌دهند. اگر کسی موافق نباشد یا نتواند تصمیم بگیرد، در جای خود می‌نشیند. گاهی توقف کرده و درباره گزاره‌ها گفتگو کنید. این تمرین را می‌توان بدون تغییر چوکی‌ها نیز انجام داد و فقط درباره گزاره‌ها بحث کرد.

گزاره‌ها:

- می‌توان از طریق رأی‌دادن بر جامعه تأثیر گذاشت.
- من می‌توانم تصور کنم که در شورای شهر بنشینم.
- رأی‌دادن مهم است.
- فرقی نمی‌کند چگونه رأی می‌دهم.
- سیاستمداران به مردم عادی گوش نمی‌دهند.
- تماس گرفتن با یک سیاستمدار آسان است.
- سویدن دارای یک دموکراسی قوی است.
- داشتن رسانه‌های مستقل برای دموکراسی مهم است.
- ما باید همه‌پرسی‌های بیشتری داشته باشیم.
- من اهمیتی نمی‌دهم که در اتحادیه اروپا چه تصمیم گرفته می‌شود.
- سیاستمداران مسئول همه مشکلات این کشور هستند.
- من و دیگران می‌توانیم باهم توسعه محل زندگی‌مان را تغییر دهیم.

بخوانید بیشتر (Läs-mer-tips)

آمار درباره میزان مشارکت در انتخابات:

<http://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/val-och-partier/valdeltagande/>

پوپولیسم چیست؟

<https://urplay.se/program/236131-samhallskunskap-forklarad-populism>[1.1]

آمار درباره روندهای دموکراسی، مؤسسه SOM:

<https://www.gu.se/som-institutet/resultat-och-publikationer/rapporter>

پژوهش ملی در مورد امنیت اجتماعی:

<https://bra.se/statistik/statistiska-undersokningar/nationellatrygghetsundersokningen.html>

به چه کسی باید اعتماد کرد؟

برنامه پادکستی *Medicinetarna* شماره ۱۷۳

پژوهشگر فیلیپ پرنامتس درباره عواملی که بر اعتماد ما تأثیر می‌گذارند صحبت می‌کند.

<https://ki.se/forskning/popularvetenskap-och-dialog/medicinetarna-en-podd-om-kis-forskning/vem-ska-man-lita-pa-medicinetarna-173>[2.1]

جنگ‌های باندى استکھلم، پشت سر تیترهای خبری – مستند

<https://www.svtplay.se/stockholms-gangkrig-bakom-rubrikerna>

در میان فیلتر بابل‌ها و خبرهای جعلی

اطلاعاتی که ما دریافت می‌کنیم، چگونگی دریافت آن، و این‌که چه کسی در پشت آن قرار دارد، نقش بزرگی در چگونگی مشارکت ما به عنوان شهروندان در دموکراسی دارد. بنابراین لازم است در این زمینه آگاهی به‌دست آوریم.

در چند سال اخیر، زیاد درباره اخبار جعلی (فیک نیوز)، فیلتر بابل‌ها و مقاومت در برابر واقعیت (فکتارزیستنس) صحبت شده است. با پیشرفت فناوری، نوعی جعل رایج‌تر شده است که آن را دیپ‌فیک می‌نامند، جعل‌هایی که با کمک برنامه‌های کامپیوتری، اغلب از ویدیوها و صداها ساخته می‌شوند.

هوش مصنوعی (AI) از ما می‌خواهد که رویکردی انتقادی نسبت به اخبار و اطلاعات داشته باشیم.

پخش اطلاعات نادرست پدیده‌ای جدید نیست. آنچه جدید است، گسترده‌گی اخبار جعلی و سرعت پخش آن‌ها در سراسر جهان است. خطر آن وجود دارد که بسیاری از مردم به چیزهایی باور کنند که کاملاً نادرست‌اند.

مقاومت در برابر واقعیت یا مقاومت در برابر دانش به این معناست که فرد سرسختانه به باورهای اشتباه خود می‌چسبد، حتی اگر شواهد خلاف آن را نشان دهند. در چنین حالتی، احساسات و نه منطق، تصمیم‌گیرنده می‌شود.

باور داشتن به چیزی بدون داشتن پایه و دلیل کافی به معنای داشتن عقیده است، نه دانش. برای مثال، ما می‌توانیم با کمک علم ثابت کنیم که زمین گرد است. اما اگر کسی بگوید «زمین گرد است چون من چنین احساس می‌کنم یا چنین به نظر می‌رسد»، این باور تنها بر مبنای قناعت شخصی او است، نه بر مبنای دانش.

پاسخ‌های ساده برای پرسش‌های دشوار

چرا مردم به چیزهایی باور دارند که درست نیست؟ اطلاعات نادرست می‌تواند موضوعات پیچیده را ساده جلوه دهد و توضیحی ارائه کند که در واقع نیازمند توضیحات دشوارتر است. برای مثال، مجرم شدن یک فرد به دلایل گوناگونی وابسته است، نه فقط به یک علت. اگر کسی بگوید که «جرم‌کاری به‌خاطر ملیت یا کشور زادگاه فرد است»، این باور، یک توضیح ساده‌انگارانه برای یک مشکل بزرگ است. نیروها و احزاب پوپولیستی از تمایل مردم به داشتن پاسخ‌های ساده برای مشکلات بزرگ، سوءاستفاده می‌کنند.

ما انسان‌ها معمولاً به دنبال تأیید دیگران برای باورهای خود هستیم. این احساس که تنها نیستیم، آرامش می‌دهد. ممکن است حس خوبی داشته باشیم اگر در یک گروه فیس‌بوکی عضو شویم که دیگران نیز باورهای ما را دارند.

اما این خطر وجود دارد که زیر تأثیر فشار اجتماعی قرار بگیریم، یعنی بخواهیم مانند دیگران فکر کنیم. وقتی شخصی را دوست داریم، آسان‌تر حرفش را باور می‌کنیم. کارشناسان با عنوان‌ها و مدارک خود معمولاً قانع‌کننده به نظر می‌رسند، اما حتی چنین افراد نیز باید مورد بررسی قرار گیرند:

آیا برای گفته‌های خود مدرک دارند؟

آیا واقعاً در همان زمینه تخصص دارند؟

و سایر کارشناسان در همین باره چه می‌گویند؟

تأثیر بر دموکراسی

خطر آن وجود دارد که ما فقط دانشی را بپذیریم که باورهای گروه خودمان را تقویت کند و آن دانشی را که برخلاف باورهای ما است، رد کنیم. اگر تو خودت باور داری که استفاده از کانابیس (حشیش) خطرناک نیست، احتمالاً آسان‌تر اطلاعاتی را می‌پذیری که این نظر را تأیید می‌کند، تا گزارش‌هایی که خطرات آن را نشان می‌دهند، حتی اگر دو گزارش بگویند که بی‌خطر است، و هزار گزارش خطرات آن را ثابت کنند.

اگر تعداد زیادی از مردم به اطلاعات نادرست باور پیدا کنند، این می‌تواند بر کل جامعه و دموکراسی تأثیر بگذارد. در سوئد (سوئد)، رسانه‌ها معمولاً آگاهانه، متوازن و قابل اعتماد عمل کرده‌اند. اما برخی گروه‌ها در جامعه تصمیم گرفته‌اند که به رسانه‌های جایگزین تکیه کنند که همان معیارها را برای صحت اخبار ندارند. وقتی ما اطلاعات خود را

از منابع بسیار متفاوت می‌گیریم، برداشت‌های متفاوتی از واقعیت پیدا می‌کنیم. این وضعیت را ایجاد می‌کند که به آن قطبی‌شدن (پولاریزاسیون) گفته می‌شود، یعنی مردم در گروه‌های جداگانه قرار می‌گیرند. این می‌تواند گفتگو و توافق درباره مسائل اجتماعی را دشوارتر کند و رسیدن به سازش را سخت‌تر سازد.

فیلتر بابل‌ها (Filterbubblor)

فیلتر بابل‌ها مفهومی است که توضیح می‌دهد ما در اینترنت درون «حباب‌هایی» حرکت می‌کنیم که با نظرها و افکار خودمان سازگارند و آن‌ها را تأیید می‌کنند. این موضوع تا حد زیادی توسط الگوریتم‌ها کنترل می‌شود. به این معنا که وقتی تو صفحات خاصی را در شبکه‌های اجتماعی دنبال می‌کنی، سایت‌های خبری ویژه‌ای را می‌خوانی، یا کلمات خاصی را جستجو می‌کنی، گوگل و فیسبوک می‌توانند حدس بزنند که چه چیزهایی را دوست داری و می‌خواهی بخوانی.

اگر دو نفر از دو کامپیوتر مختلف یک کلمه مشابه را جستجو کنند، نتایج مشابهی دریافت نخواهند کرد. نتیجه تا حدی وابسته است به آنچه فرد قبلاً جستجو کرده است. اخباری که ما در شبکه‌های اجتماعی می‌بینیم، تا حدی به این وابسته است که دوستان ما چه چیزهایی را دوست دارند و به اشتراک می‌گذارند. اگر فرض کنیم که تو صفحه SVT را در فیسبوک دنبال می‌کنی، هرچه بیشتر بر ویدیوهای آن کلیک کنی و آن‌ها را دوست بداری، پست‌های بیشتری از SVT در صفحه تو ظاهر می‌شود. آن چیزهایی که دوست نداری، به تدریج ناپدید می‌شوند. به همین ترتیب، پست‌های افرادی که با آن‌ها تعامل داری بیشتر دیده می‌شود، در حالی که افرادی که کمتر یا هیچ رابطه‌ای با آن‌ها داری، از دیدت محو می‌شوند.

رسانه‌های اجتماعی دیدگاه‌ها را گسترش می‌دهند

پرسش این است که این «حباب‌ها» تا چه اندازه بسته‌اند؟ تا چه حد ما خودمان انتخاب می‌کنیم که در یک فیلتر بابل بمانیم؟ برخی پژوهشگران با این مفهوم مخالف‌اند. پژوهشگرانی از دانشگاه گوتنبرگ می‌گویند که فیلتر بابل‌ها یک افسانه‌اند. به باور پژوهشگر رسانه، آنیکا برگستروم از دانشگاه گوتنبرگ، ما همیشه دوستان و فعالیت‌هایی را انتخاب کرده‌ایم که باورهای ما را تأیید کنند.

پژوهش درباره عادت‌های رسانه‌ای نشان می‌دهد که تنها یک گروه کوچک از مردم همیشه فقط کسانی را دنبال می‌کنند که با آنان هم‌نظرند. اما برای بسیاری دیگر، رسانه‌های اجتماعی باعث دسترسی به دیدگاه‌های گسترده‌تر شده‌اند. مطالعات بسیاری نشان می‌دهد که اکثر مردم از طریق اینترنت و رسانه‌های اجتماعی اطلاعات متنوع‌تری دریافت می‌کنند. برخلاف یک حباب بسته، رسانه‌های اجتماعی «نشست‌پذیر» هستند، یعنی ممکن است خبری را ببینی که در غیر آن نمی‌خواندی.

اطلاعات سیاسی از طریق رسانه‌های اجتماعی

روند دیجیتالی‌شدن در سیاست نیز به‌سرعت پیش می‌رود. در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۴، کمتر از نیمی از رأی‌دهندگان سوئدی اطلاعات سیاسی را از اینترنت دریافت کردند. اما در انتخابات ۲۰۲۲، رسانه‌های اجتماعی نقش برجسته‌ای داشتند. این را گزارشی از Internetstiftelsen (بنیاد اینترنت سویدن) نشان می‌دهد که ویژه انتخابات ۲۰۲۲ انجام شد. برای رأی‌دهندگان مسن‌تر، تلویزیون هنوز رایج‌ترین منبع اطلاعات سیاسی بود، اما این نقش با کاهش سن کاهش می‌یابد. رأی‌دهندگان متولد دهه ۹۰ و ۰۰ بیشتر از رسانه‌های اجتماعی برای دریافت اطلاعات سیاسی استفاده کردند.

نوع پلتفرم‌هایی که افراد استفاده می‌کنند نیز میان نسل‌ها متفاوت است. نسل ۰۰ (متولدان دهه ۲۰۰۰) تقریباً تنها کسانی هستند که از تیک‌تاک (Tiktok) برای اطلاعات سیاسی استفاده می‌کنند. نسل‌های مسن‌تر بیشتر از فیسبوک (Facebook) برای این کار استفاده می‌کنند. فیسبوک همچنین رایج‌ترین مکان برای ابراز دیدگاه‌های سیاسی در اینترنت است، به‌جز در میان جوان‌ترین رأی‌دهندگان.

ارزیابی منبع

ما نیاز داریم که یاد بگیریم اطلاعاتی را که به دست می‌آوریم، ارزیابی کنیم. به این کار «گه‌ل‌کری‌تیک» یا ارزیابی منبع گفته می‌شود. این به آن معناست که تو به‌صورت منظم منابع را بررسی می‌کنی و تصمیم می‌گیری که آیا قابل اعتماد هستند یا نه. منبع جایی است که از آن اطلاعات می‌گیری.

ما از طریق منابع است که درباره چیزها آگاهی پیدا می‌کنیم. یک رسید خرید می‌تواند به ما نشان دهد که شخصی چیزی خریده است، یک دایرة‌المعارف می‌تواند به ما دانش بدهد، یک مصاحبه ضبط‌شده می‌تواند نشان دهد که شخصی چه تجربه‌ای داشته است، و یک کوزه گلی از دوران سنگ می‌تواند نشان دهد مردم آن زمان از چه چیزهایی استفاده می‌کردند. تمام این منابع اطلاعاتی را در اختیار ما می‌گذارند که می‌تواند اساس دانش ما باشد.

امروز بسیاری از مردم اطلاعات خود را از اینترنت به‌دست می‌آورند، از جمله از رسانه‌های اجتماعی. حجم زیاد اطلاعات ممکن است گیج‌کننده باشد، اما اینترنت این امکان را هم فراهم می‌کند که بررسی کنیم آیا اطلاعات درست است، درست‌نماست یا کاملاً ساختگی. در غیر آن، خطر این وجود دارد که فریب بخوری. اگر نگاه انتقادی نسبت به منابع نداشته باشی، ممکن است ناخواسته اطلاعات نادرست را نیز پخش کنی.

برای جلوگیری از این کار، لازم است درباره منابعی که از آن‌ها استفاده می‌کنی بیشتر بدانی. چه کسی پشت این صفحه است؟ یک سازمان یا اداره دولتی؟ یک حزب سیاسی؟ یا یک شخص عادی؟ هدف این صفحه چیست؟ اطلاع‌رسانی؟ قانع کردن تو به چیزی؟ فروش محصول؟ یا سرگرم کردن تو؟

تصاویر جعلی

گاهی اطلاعات نادرست از طریق عکس‌ها و ویدیوها پخش می‌شود. یک تصویر می‌تواند از زمینه اصلی خود جدا شود و در موقعیتی کاملاً متفاوت استفاده گردد. به‌عنوان نمونه، زمانی که رئیس‌جمهور ایالات متحده دونالد ترامپ با رئیس‌جمهور آفریقای جنوبی سیریل رامافوسا دیدار کرد، تصاویری را نشان داد که گفته می‌شد «قتل‌عام سفیدپوستان آفریقای جنوبی» را نشان می‌دهد. اما خبرگزاری رویترز بعداً نشان داد که آن تصویر در واقع از یک ویدیو در کنگو گرفته شده بود.

می‌توان بررسی کرد که یک تصویر در اصل از کجا آمده است، مثلاً از طریق سایت‌هایی مانند Google Bild یا TinEye. تصاویر همچنین ممکن است به‌صورت جعلی ساخته شده باشند Deepfake. یا «دیپ‌فیک» به ویدیوها و صداهای جعلی گفته می‌شود که توسط برنامه‌های کامپیوتری ساخته شده‌اند. در این روش، کامپیوتر ویدیویی از یک فرد را می‌گیرد و چهره دیجیتالی فرد دیگری را روی آن قرار می‌دهد. نخستین نمونه‌های دیپ‌فیک در سال ۲۰۱۷ ظاهر شدند. پیشرفت سریع کامپیوترهای امروزی باعث شده است که جعل چهره و حالات انسانی بسیار واقعی‌تر شود.

با داشتن دید انتقادی نسبت به منابع، می‌توانی اطلاعات را مقایسه کنی و ببینی که منابع دیگر چه می‌گویند. رسانه‌های اجتماعی نیز امکان می‌دهند که از کارشناسان یا افرادی که می‌شناسی کمک بگیری تا بفهمی آیا اطلاعات قابل اعتماد است یا نه. گه‌گه‌گه می‌تواند واکسنی باشد در برابر اخبار جعلی.

پرسش‌های بحث (Diskussionsfrågor)

از میان پرسش‌های زیر آن‌هایی را انتخاب کنید که می‌خواهید با هم گفتگو کنید:

- چگونه معلومات یا اطلاعات به‌دست می‌آوری؟ از شبکه‌های اجتماعی؟ روزنامه‌ها؟ تلویزیون؟ رادیو؟ یا از جای دیگر؟
- آیا مهم است که منبع اطلاعات از کجا می‌آید؟ برای نمونه از رادیوی سویدن، یک بلاگ شخصی یا یک وبسایت مربوط به یک سازمان؟
- چگونه و محل دریافت اطلاعات سیاسی در میان نسل‌های مختلف بسیار متفاوت است. به نظر شما این تفاوت چه مزایا و معایبی دارد؟ وقتی پیام‌های سیاسی باید از طریق شبکه‌های اجتماعی پخش شوند، چگونه تأثیر می‌پذیرند؟
- آیا تو ارزش‌ها و دیدگاه‌های مشابهی با دوستانت در فیس‌بوک یا کسانی که در شبکه‌های اجتماعی دنبال می‌کنی داری؟
- آیا فکر می‌کنی که اگر بسیاری از دیگران یک مقاله یا پست را در شبکه‌های اجتماعی دوست داشته باشند، بر تو تأثیر می‌گذارد؟
- آیا مهم است که از دیدگاه کسانی که نظر متفاوتی دارند نیز آگاه شویم؟
- زمانی که با یک منبع (مانند یک وبسایت یا روزنامه) روبه‌رو می‌شوی که قبلاً نامش را نشنیده‌ای، به چه چیزهایی باید توجه کنی؟

- آیا نمونه‌ای از یک خبر جعلی (فیک نیوز) داری که خودت، یکی از دوستانت یا شخص دیگری آن را پخش کرده باشد؟
پخش شدن خبرهای جعلی چه پیامدهایی می‌تواند داشته باشد؟
  - چگونه گروه‌های مختلف می‌توانند از اطلاعات نادرست برای قانع کردن مردم استفاده کنند؟ اگر ممکن است، مثال بزن.
  - متن «گهل‌کریٹیک برای بزرگسالان» را بخوانید. چگونه می‌توانی بفهمی که یک خبر درست است یا جعلی؟ معمولاً چگونه عمل می‌کنی؟
  - به وبسایت Källkritikbyrån بروید.
نمونه‌هایی که در آنجا آمده، مربوط به چند سال پیش است، اما اصول تفکر انتقادی را نشان می‌دهد. یکی از نمونه‌ها را انتخاب کنید که نشان دهد یک خبر پخش شده جعلی بوده است.
آیا خودت آن خبر را دیده بودی؟ به نظر تو چرا دیگران آن را پخش کرده‌اند؟ چگونه از عکس‌ها یا ویدیوها برای پخش خبر جعلی استفاده شده است؟
<https://kallkritikbyran.se/>
  - آیا تا به حال با تصاویر تولیدشده توسط هوش مصنوعی (AI) روبه‌رو شده‌ای که در ابتدا فکر کردی واقعی‌اند؟
نظرت در مورد استفاده از هوش مصنوعی برای تولید متن و تصویر چیست؟
این مقاله را بخوانید و در مورد آن بحث کنید:
<https://www.biblioteksbladet.se/nyheter/digitalisering/ingen-sjalvklar-metod-for-att-avsloja-ai-bilder/>
  - امروزه دسترسی به اینترنت شرط لازم برای دریافت اطلاعات و انجام بسیاری از خدمات است، از تماس با نهادهای صحتی و آموزشی گرفته تا دسترسی به اخبار. اما همه گروه‌های جامعه به‌طور برابر در جامعه دیجیتال سهیم نیستند. این موضوع می‌تواند به عواملی چون محل زندگی، سن و غیره مربوط باشد.
نظر شما چیست؟ این نابرابری چه پیامدهایی دارد؟

ویدیوها را تماشا کنید و بعد از آن گفتگو نمایید:
چیست گهل‌کریٹیک (ارزیابی منبع) و چگونه می‌توان انتقادی فکر کرد؟ (به زبان ساده)
<https://www.youtube.com/watch?v=tMJwK7cKe9M>
- فابریکه جعلی (Fejkfabriken) در انتخابات آمریکا در سال ۲۰۲۴ تصاویر و ویدیوهای جعلی زیادی پخش شدند. این

یک مستند خبری است درباره نقش هوش مصنوعی در گسترش اطلاعات نادرست.

<https://www.svtplay.se/video/jMdmM11/fejfabriken>

به چه کسی می‌توان اعتماد کرد وقتی تقریباً همه چیز را می‌توان با کمک هوش مصنوعی جعلی ساخت؟ بخشی از مجموعه *Smartare än hjärnan* درباره هوش مصنوعی و دستکاری اطلاعات.

<https://www.svtplay.se/video/KLJZbqv/smartare-an-hjarnan/3-ai-och-manipulation>

گهل‌کریستیک و نژادپرستی در تاریخ

پیشنهاد‌های بیشتر برای مطالعه (Läs-mer-tips)

در مورد گهل‌کریستیک (ارزیابی منبع)

Källkritikbyrån

سویدنی‌ها و اینترنت

شکاف دیجیتالی بزرگ در مناطق آسیب‌پذیر

مجموعه گزارش از Blankspot یک سفر اکتشافی در سراسر سویدن، برای شناخت وضعیت دموکراسی

از فرانکشتاین تا – ChatGPT تاریخچه هوش مصنوعی (AI)

سویدنی‌ها و اینترنت، ویژه‌نامه انتخابات ۲۰۲۲، گزارش از Internetstiftelsen پس از انتخابات ۲۰۲۲

<https://svenskarnaochinternet.se/rapporter/svenskarna-och-internet-valspecial-2022/>

پادکست NBV

به پادکست NBV گوش دهید، جایی که کارشناسان درباره آزادی بیان، حباب‌های فیلتر (filterbubblor)، خیرهای جعلی (fake news) و مقاومت در برابر واقعیت (faktaresistens) گفتگو می‌کنند. مهمان این پادکست روزنامه‌نگار سوفیا میریامسدتر (Sofia Mirjamsdotter) است، که در سال ۲۰۱۱ برنده جایزه بزرگ روزنامه‌نگاری در بخش «نوآور سال» شد. مدت زمان پادکست: ۲۸ دقیقه.

خود را برای دموکراسی آماده کنید

« یک انسان عادی در برابر آتش‌سوزی مهیب چه می‌تواند بکند؟ او می‌تواند فرار کند و کسانی را که نمی‌توانند بدون یا جایی برای رفتن ندارند، رها کند. او می‌تواند بایستد و فقط آه بکشد. او می‌تواند دیگران را مقصر بداند. و یا می‌تواند قاشق کوچکی را که در دست دارد با آب پر کند و بارها و بارها بر آتش بپاشد. ما همه یک قاشق داریم. »
Amos Oz (آموس از)

نویسنده آموس از به ما یادآوری می‌کند که وقتی می‌خواهیم تغییری ایجاد کنیم، هر فرد اهمیت دارد. ما در جامعه لازم و باارزش هستیم. انسان‌ها همچنین باید احساس کنند که جامعه برای آن‌ها ساخته شده است. اگر به هر دلیلی چنین احساسی نداشته باشیم، خطر آن وجود دارد که احساس بیگانگی یا طردشدگی کنیم.

بخشی از یک جامعه بودن و احساس معنا داشتن در کارهایی که انجام می‌دهیم برای سلامت روان ما بسیار مهم است. اما چگونه می‌توان احساس تعلق و معنا در جامعه را ایجاد کرد؟ پژوهش‌ها نشان می‌دهد که مشارکت در زندگی جمعی یا انجمن‌ها می‌تواند یکی از راه‌ها باشد. در تاریخ سویدن، جنبش‌های مردمی (folkrorelserna) نقش بسیار بزرگی در شکل‌گیری دموکراسی داشته‌اند. این همبستگی به مردم امید، باور به آینده و احساس معنا داده است. مردم آموخته‌اند که با همکاری می‌توان جامعه را تغییر داد.

آموزش همگانی باعث دیدار و ارتباط میان مردم می‌شود

اولین حلقه مطالعاتی (studiecirkel) در آغاز قرن بیستم برگزار شد. این حلقه توسط اوسکار اُلسون (Oscar Olsson) رهبری می‌شد که از او به عنوان «پدر حلقه مطالعاتی» یاد می‌شود. او آموزش همگانی را این‌گونه توصیف کرد: «دانش برای مردم و توسط مردم.» در یک حلقه مطالعاتی – که هنوز هم وجود دارد – مردم گرد هم می‌آیند تا چیزهای جدید بیاموزند، گفت‌وگو کنند، بیندیشند و به شکل دموکراتیک و برابر تغییر ایجاد کنند.

آموزش همگانی فرصت دیدار میان مردم را فراهم می‌کند. با دیگران می‌توانیم دانش و درک تازه‌ای به دست آوریم. به کمک فرهنگ – مانند ادبیات، تئاتر، هنر و موسیقی – می‌توانیم به جهان‌های تازه وارد شویم و دیدگاه‌های دیگر را بهتر درک کنیم. این امر به ما کمک می‌کند تا بفهمیم دیگران چگونه زندگی می‌کنند. برای نمونه، با خواندن کتاب کلاسیک «Utvandrarna» مهاجران نوشته ویلهلم موپرگ، درک می‌کنیم که ترک وطن، یادگیری زبان جدید، و زندگی در فرهنگی ناآشنا چگونه است. ما می‌توانیم شباهت‌های میان وضعیت سویدن ۱۵۰ سال پیش و وضعیت امروزی جهان را نیز بازشناسیم.

راهی به سوی جامعه

در آموزش همگانی (Folkbildningen) ما به صورت دموکراتیک کار می‌کنیم، جایی که هر فرد یک صدا و حق رأی دارد. ما می‌آموزیم که به دیگران گوش دهیم، گفت‌وگو کنیم و از دیدگاه خود دفاع کنیم. همچنین یاد می‌گیریم که تفاوت‌های یکدیگر را احترام بگذاریم. امروز در جامعه ما انسان‌های بسیاری زندگی می‌کنند که از جنگ، بی‌ثباتی و ستم در کشورهای

دیگر به سویدن پناه آورده‌اند. داشتن فرصت برای شرکت در فعالیت‌های انجمنی و آموزش همگانی می‌تواند راهی برای ورود به زندگی اجتماعی در سویدن باشد.

NBV دموکراسی را تقویت می‌کند

اگر به وضعیت NBV امروز نگاه کنیم، نمونه‌های بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهد آموزش همگانی چگونه به مردم امکان می‌دهد در جامعه سهیم شوند و معنا در زندگی خود بیابند. آموزش همگانی همچنین زمینه را برای گفت‌وگو و بحث فراهم می‌سازد:

SCHABRAKET

SCHABRAKET یک نصب هنری صداگیر است که برای دیدارهای غیرمنتظره ساخته شده است. NBV از آن به عنوان شکلی فشرده از آموزش همگانی یاد می‌کند، درست مانند یک حلقه مطالعاتی. در داخل SCHABRAKET، افرادی با هم گفت‌وگو می‌کنند که هرگز پیش‌تر یکدیگر را ندیده‌اند. گفت‌وگو در فضایی انجام می‌شود که هیچ‌کس دیگر به آن گوش نمی‌دهد.

ایده پشت SCHABRAKET این است که وقتی با هم گفت‌وگو می‌کنیم، جهان را بهتر می‌سازیم. دموکراسی به این نیاز دارد که ما از حباب‌های فکری خود بیرون بیاییم و با انسان‌های جدید در دیدارهای پیش‌بینی‌نشده صحبت کنیم.

وقتی قطب‌بندی و فاصله‌ها در جامعه افزایش می‌یابد، نیروی اتحاد آفرین آموزش همگانی ضروری است. این اساس همان چیزی است که هر هفته در فعالیت‌های ما در سراسر کشور رخ می‌دهد، در کلاس خیاطی، تمرین گروه موسیقی یا حلقه کتاب‌خوانی.

بیشتر بخوانید در مورد: SCHABRAKET:

<https://www.nbv.se/schabraket/>

نغمه‌های ممنوعه

نغمه‌های ممنوعه یک نمایش موسیقایی است که در آن موسیقی‌دانان حرفه‌ای افغان و سویدنی با هم دیدار می‌کنند. افغانستان امروز تنها کشوری در جهان است که در آن موسیقی ممنوع است. به کمک آواز، شعر و همکاری موسیقایی میان سازهای سنتی افغانی و سازهای غربی، تماشاگران تجربه می‌کنند که وقتی صداها خاموش شده دوباره طنین می‌اندازند، چه اتفاقی می‌افتد.

پس از کنسرت، گفت‌وگویی میان هنرمندان، سیاست‌مداران و پژوهشگران برگزار می‌شود تا درباره این موضوع بحث شود که چگونه آزادی هنری بر دموکراسی تأثیر می‌گذارد و چرا دفاع از حق بیان فرهنگی اهمیت دارد.

این نمایش موسیقایی در سال‌های ۲۰۲۵ و ۲۰۲۶ در سراسر سویدن اجرا خواهد شد.

بیشتر بخوانید درباره نغمه‌های ممنوعه:

<https://www.nbv.se/regioner/syd/de-forbjudna-melodierna/>

خانه موسیقی اُدن

Musikhuset Oden در شهر کارلسکرونا مکانی است برای خلاقیت، خانه‌ای که توسط حلقه‌های مطالعاتی و آموزش همگانی اداره می‌شود. در اینجا دوره‌ها و فعالیت‌های گوناگونی برگزار می‌گردد، از آموزش تکنیک‌های استودیو و برنامه‌ریزی رویدادها گرفته تا پختن کیک‌های وگان. در این خانه گروه‌های موسیقی تمرین می‌کنند، و جوانان برای شرکت در کنسرت‌ها یا برای گذراندن وقت در یک محیط بدون الکل گرد هم می‌آیند.

رابین آرونسون (Robin Aronsson)، توسعه‌دهنده فعالیت‌های NBV، درباره اهمیت این مکان چنین می‌گوید:

« برای من آموزش همگانی به معنای یافتن ارتباط و معناست. اینکه علاقه‌ات را با دیگران شریک شوی، با افراد هم‌فکر دیدار کنی و حس کنی که ارزشمندی. آموزش همگانی با افسردگی، تنهایی و جرم مقابله می‌کند. این اساس یک جامعه سالم است.»

بیشتر بخوانید درباره: Musikhuset Oden:

<https://www.nbv.se/regioner/syd/nyheter/sa-gav-robin-musikhuset-nytt-liv/>

خانه موسیقی اسکریکت

Skriket یک خانه موسیقی بدون الکل و مواد مخدر است که در لیندهولمن (Lindholmen) شهر گوتنبرگ قرار دارد و توسط NBV اداره می‌شود. در این مکان فضاهایی برای موسیقی وجود دارد، اما همچنان برای تئاتر یا دیگر فعالیت‌های فرهنگی نیز قابل استفاده است. برای تشویق برابری جنسیتی در دنیای موسیقی، برخی از سالن‌ها فقط برای گروه‌هایی باز هستند که از دختران و افراد ترنس تشکیل شده‌اند. در طول یک هفته حدود ۱۰۰ نفر در اینجا تمرین می‌کنند – از سنین دبیرستانی تا ۷۰ سالگی.

بیشتر بخوانید درباره: Musikhuset Skriket:

<https://www.nbv.se/regioner/vast/musiklokaler/musikhuset-skriket2/>

پرسش‌های بحث

پرسش‌هایی را که می‌خواهید با هم گفت‌وگو کنید، انتخاب نمایید:

ابتدا نقل‌قول از آموس اُز (Amos Oz) را که در ابتدای فصل آمده بخوانید. درباره آن چه فکر می‌کنی؟ آیا موافقی؟ به نظرت «آتش‌سوزی‌ها» در جامعه امروز چه چیزهایی هستند؟ تو با «قاشق کوچکت» چه می‌توانی انجام دهی؟

دیدار مردم در انجمن‌ها و حلقه‌های مطالعاتی ۱۰۰ سال پیش، به آنان امید به آینده می‌داد و ابزارهایی برای تغییر جامعه می‌بخشید. ما امروز چه می‌خواهیم تغییر دهیم؟

تو در چه جمع‌ها و محیط‌هایی عضویت یا حضور داری؟ (برای مثال خانواده، انجمن، نهاد مذهبی) نویسنده و آموزگار الن کی (Ellen Key) گفته است: «دانش آن چیزی است که وقتی آموخته‌هایمان را فراموش کرده‌ایم، در ما باقی می‌ماند.» به نظرت منظور او چه بوده است؟

چگونه می‌توانیم از طریق خواندن، تماشای تئاتر یا فیلم، درک خود از دیگران را افزایش دهیم؟ اگر ممکن است، مثالی از تجربه شخصی خود بزن. به چه شکلی می‌توان گفت که حلقه مطالعاتی شما تمرینی برای دموکراسی است؟ نمونه‌های مختلفی از فعالیت‌های NBV را که در متن آمده بخوانید. نظر شما درباره این نمونه‌ها چیست؟ آیا مثال‌های دیگری دارید که نشان دهد فعالیت‌های آموزش همگانی یا انجمن‌ها چگونه به مردم امکان می‌دهد در دموکراسی مشارکت کنند؟

آماده‌گی برای روز انتخابات

در روز انتخابات زمان آن فرا می‌رسد که از حق دموکراتیک خود برای تأثیرگذاری بر آینده سویدن استفاده کنید. انتخابات پارلمانی، منطقه‌ای (region) و شهری (kommun) در دومین یکشنبه ماه سپتامبر هر چهار سال برگزار می‌شود. انتخابات پارلمان اروپا (Europaparlamentet) هر پنج سال یکبار برگزار می‌گردد.

چهار نوع انتخابات عمومی وجود دارد:

- انتخابات پارلمان (riksdagen)
- انتخابات شورای منطقه (regionfullmäktige)
- انتخابات شورای شهر یا شهرداری (kommunfullmäktige)
- انتخابات پارلمان اروپا (Europaparlamentet)

در فصل «نقشه دموکراسی» توضیح داده شده است که چه نوع تصمیم‌هایی در هر سطح گرفته می‌شود. همچنین قوانین مشخصی وجود دارد که تعیین می‌کند چه کسانی حق رأی دادن در هر نوع انتخابات را دارند.

شما حق دارید در انتخابات شهرداری و منطقه‌ای رأی دهید اگر:

- شهروند سویدن هستید و در سویدن ثبت‌نام نفوس (folkbokförd) شده‌اید، یا
- شهروند اتحادیه اروپا (EU) یا کشور ناروی (Norge) یا ایسلند (Island) هستید و در سویدن ثبت‌نام شده‌اید، یا
- شهروند کشور دیگری هستید و سه سال پیاپی در سویدن ثبت‌نام نفوس شده‌اید.

شما باید حداقل تا روز انتخابات ۱۸ ساله شده باشید.

هر کسی که حق رأی در شهرداری یا منطقه را دارد، می‌تواند برای مسئولیت‌های سیاسی نیز انتخاب شود.

شما حق رأی در انتخابات پارلمان (riksdagen) دارید اگر:

- شهروند سویدن هستید و در سویدن ثبت نام نفوس شده‌اید یا قبلاً بوده‌اید.
- شما باید تا روز انتخابات ۱۸ ساله شده باشید.

شما حق رأی در انتخابات پارلمان اروپا رأی دهید اگر:

- شهروند سویدن هستید و در سویدن ثبت نام نفوس شده‌اید یا پیش‌تر بوده‌اید، یا
  - شهروند اتحادیه اروپا (EU) هستید و حداقل ۳۰ روز پیش از انتخابات در سویدن ثبت نام نفوس شده‌اید.
- در این صورت باید به اداره Länstyrelsen اطلاع دهید که می‌خواهید در سویدن رأی دهید، نه در کشور خود.

شما باید تا روز انتخابات ۱۸ ساله شده باشید.

چگونه رأی بدهیم

پیش از انتخابات، همه افرادی که حق رأی دارند، کارت رأی‌دهی (röstkort) دریافت می‌کنند. این کارت حدود سه هفته پیش از روز انتخابات از طریق پست فرستاده می‌شود. در آن نوشته شده است که باید در کدام محل رأی دهید و در کدام انتخابات حق رأی دارید. در محل رأی‌دهی (vallokal) شما برای هر انتخاباتی که حق رأی دارید، پاکت رأی (valkuvert) دریافت می‌کنید. در آنجا همچنین برگه‌های رأی (valsedlar) از احزاب مختلف وجود دارد که می‌توانید یکی از آن‌ها را بردارید. رنگ برگه‌های رأی متفاوت است:

- زرد برای انتخابات پارلمان (riksdagen)

- آبی برای انتخابات شوراهای منطقه‌ای (regionsfullmäktige)

- سفید برای انتخابات شوراهای شهری (kommunfullmäktige)

در محل رأی‌دهی پرده‌ها یا دیواره‌هایی وجود دارد. پشت یکی از این پرده‌ها بروید و یک برگه رأی را در هر پاکت بگذارید. اجازه ندارید برگه را تا کنید. پاکت را بچسبانید (بسته کنید). باید تنها پشت پرده بایستید، هیچ‌کس نباید بدانند به چه کسی رأی می‌دهید. رأی شما محرمانه است.

وقتی پاکت‌ها را بستید، آن‌ها را به مسئول انتخابات (valförrättare) بدهید. او مسئول رأی‌گیری در محل است و بی‌طرف (opartisk) می‌باشد، یعنی نماینده هیچ حزبی نیست و نمی‌تواند ببیند شما به کدام حزب رأی داده‌اید. شما باید با کارت شناسایی یا مدرک معتبر نشان دهید که خودتان هستید.

کسی که بیمار، دارای ناتوانی جسمی یا سالخورده است و نمی‌تواند خودش به محل رأی‌دهی برود، می‌تواند با کمک شخصی دیگر رأی دهد. (rösta med bud) همچنین کسانی که در بازداشتگاه یا زندان هستند نیز می‌توانند با «بود» رأی دهند. اگر در منطقه‌ای زندگی می‌کنید که نام‌رسان روستایی دارد، آن نام‌رسان می‌تواند «بود» شما باشد.

کسی که در روز انتخابات نمی‌تواند در محل اصلی خود رأی دهد، می‌تواند پیش از روز انتخابات رأی دهد (förtidsröstning). این رأی‌گیری زود هنگام از ۱۸ روز پیش از انتخابات آغاز می‌شود و تا روز انتخابات ادامه دارد.

بیشتر بخوانید در وبسایت Valmyndigheten.

به چه کسی رأی بدهم؟

هر حزب سیاسی بر پایه باور خود شکل گرفته است، این باور که دیدگاه آن‌ها درباره جامعه بهترین است. یکی از روش‌های جلب توجه دیگران استفاده از فن بیان (retorik) است، یعنی هنر سخن گفتن. احزاب همچنین از تصاویر استفاده می‌کنند، مانند پوسترها، اعلان‌ها یا ویدیوهای تبلیغاتی. با استفاده از روش‌های مختلف، می‌توان شنونده یا بیننده را کنجکاو، هیجان‌زده و در نهایت قانع کرد.

هنگامی که اطلاعاتی از احزاب سیاسی می‌خوانید یا می‌شنوید، مهم است با نگاه انتقادی فکر کنید. به دقت گوش دهید که واقعاً چه گفته می‌شود و سعی کنید درک کنید که هر حزب از واژه‌ها، مفاهیم و تصاویر چه منظوری دارد.

برای برخی از مردم، یک موضوع خاص تعیین‌کننده است که به کدام حزب رأی بدهند، مثلاً محیط زیست، برابری جنسیتی، دیدگاه درباره مواد مخدر یا آموزش. آن‌ها ممکن است حزبی را انتخاب کنند که به نظرشان بهترین راه حل را برای آن موضوع دارد، حتی اگر با سایر دیدگاه‌های حزب موافق نباشند. دیگران فکر می‌کنند مهم‌تر است که به حزبی رأی دهند که در کل با ارزش‌هایشان بیشترین هماهنگی را دارد.

احزاب سیاسی موضع خود را در مورد مسائل مختلف در برنامه حزبی (partiprogram) توضیح می‌دهند. پیش از انتخابات، آن‌ها برنامه‌های انتخاباتی ویژه (valprogram) نیز منتشر می‌کنند. رسانه‌ها معمولاً ابزارهایی به نام قطب‌نمای انتخاباتی ارائه می‌کنند، که با آن می‌توانید ببینید دیدگاه‌های شما با کدام حزب بیشترین شباهت دارد.

وبسایت‌های احزاب سیاسی (Partiernas hemsidor)

حزب مرکز (Centerpartiet) به زبان سوئدی ساده:

<https://www.centerpartiet.se/ovrigt/lattlast.html>

حزب ابتکار فمینیستی (Feministiskt initiativ) به زبان سوئدی ساده:

<https://feministisktinitiativ.se/sprak/lattlast/>

حزب دموکرات‌های مسیحی (Kristdemokraterna) به زبان سوئدنی ساده:

<https://kristdemokraterna.se/pa-lattlast-svenska/>

حزب لیبرال‌ها: (Liberalerna)

<https://www.liberalerna.se/>

حزب سبزها: (Miljöpartiet de gröna)

<https://www.mp.se/>

حزب میانه‌روها: (Moderaterna)

<https://moderaterna.se/>

حزب سوسیال‌دموکرات‌ها (Socialdemokraterna) به زبان سوئدنی ساده:

<https://www.socialdemokraterna.se/lattlast/>

حزب دموکرات‌های سوئد: (Sverigedemokraterna)

<https://sd.se/>

حزب چپ (Vänsterpartiet) به زبان سوئدنی ساده – قابل خواندن به چندین زبان:

<http://www.vansterpartiet.se/latt-svenska>

پرسش‌های گفت‌وگو

پرسش‌هایی را که می‌خواهید با هم گفت‌وگو کنید، انتخاب نمایید:

برای این‌که بتوانی رأی آگاهانه بدهی، چه چیزهایی باید بدانی؟ آیا می‌دانی چطور می‌توانی آن اطلاعات را به‌دست بیاوری؟

آیا موضوع خاصی هست که در انتخابات امسال برایت بسیار مهم باشد؟ چرا؟ آیا می‌دانی احزاب مختلف در مورد آن موضوع چه نظری دارند؟

احزاب مختلف چگونه تلاش می‌کنند تو را قانع کنند که سیاست آن‌ها بهترین است؟ هر حزب چه نوع جامعه‌ای می‌خواهد؟ و چگونه می‌خواهد به هدف خود برسد؟

احزاب مختلف از چه چیزهایی دفاع می‌کنند؟ متن‌های وب‌سایت‌ها، بروشورها و تبلیغاتشان را بخوان.

آیا واژه‌ها یا اصطلاحاتی هست که زیاد تکرار می‌شود؟ آیا موضوعی هست که برای حزب اهمیت ویژه دارد؟

نکته: فصل «به‌سوی جامعه آینده (Mot framtidens samhälle)» درباره وضعیت سیاسی امروز توضیح می‌دهد.

آیا در متن‌های احزاب واژه‌ها یا عبارتهایی وجود دارد که برایت دشوار است؟ از همدیگر، فرهنگ لغت، اینترنت یا فرد آگاه کمک بگیرید. احزاب در سطح شهرداری و منطقه چه نوع سیاستی می‌خواهند اجرا کنند؟ و در سطح پارلمان (riksdag) چه سیاستی دارند؟ سعی کنید با مراجعه به وبسایت‌ها، بازدید از غرفه‌های انتخاباتی (valstugor) یا تماس مستقیم با سیاستمداران از طریق تلفن، ایمیل یا نوشتن یادداشت، پاسخ خود را بیابید.

به نظر شما، در گروه کدام مسئله پیش از انتخابات مهم‌تر است؟ تمرینی به نام نقطه‌گذاری انجام دهید. یک ورق بزرگ (یا چند ورق کوچکتر) بردارید. چند پرسش مهم در مورد انتخابات بنویسید، پرسش‌هایی که خودتان یا مردم در جامعه درباره‌اش صحبت می‌کنند.

هر نفر تعداد مشخصی «نقطه» یا «برچسب کوچک» دارد. هرکس آزاد است نقطه‌های خود را در برابر موضوعاتی بگذارد که برایش مهم‌اند. وقتی همه تمام کردند، نگاه کنید کدام موضوع بیشترین نقطه‌ها را گرفته است. درباره نتیجه با هم گفت‌وگو کنید.

کاهش دموکراسی در جهان

امروزه تعداد بیشتری از مردم جهان در کشورهایی زندگی می‌کنند که از نظر دموکراسی در حال عقب‌گرد هستند. به گفته مرکز پژوهشی وی-دم (V-Dem) یا Varieties of Democracy، کشورهای دموکراتیک اکنون در اقلیت قرار دارند.

این مرکز میزان دموکراسی را در کشورهای مختلف جهان اندازه‌گیری می‌کند و نشان می‌دهد که دموکراسی پدیده‌ای پیچیده است که ابعاد گوناگون دارد.

پس از فروپاشی دیوار برلین در سال ۱۹۸۹، بسیاری از کشورهای اروپای شرقی پیشین به تدریج دموکراتیک شدند. این تغییر به آن معنا بود که کشورها از نظام‌های تک‌حزبی، جایی که فقط یک حزب وجود داشت و مردم فقط می‌توانستند به همان حزب رأی دهند، به نظام‌های چندحزبی و انتخابات آزاد گذار کردند. آزادی بیان و آزادی مطبوعات نیز در این کشورها افزایش یافت. اما امروز جهت تغییرات برعکس شده است: دموکراسی در بسیاری از کشورها در حال عقب‌نشینی است.

مؤسسه وی-دم این روند را خودکامگی یا خودکامانه‌شدن (autokratisering) می‌نامد. به این معنا که قدرت به تدریج در دست یک گروه یا یک فرد متمرکز می‌شود، و کشور به سمت خودکامگی (autokrati) حرکت می‌کند.

وی-دم در پژوهش‌های خود آزادی بیان را یکی از شاخص‌های اصلی می‌داند، آزادی‌ای که در کشورهای بیشتری محدود می‌شود. در بسیاری از کشورها، فعالیت جامعه مدنی نیز به شدت کاهش یافته است.

این می‌تواند به این معنا باشد که اعضای سازمان‌ها یا انجمن‌های مدنی به دلیل فعالیت و ابراز نظر تهدید، لت‌وکوب یا زندانی می‌شوند. شاخص‌هایی که بیشترین کاهش را نشان می‌دهند، مربوط به آزادی بیان و رسانه‌ها هستند: کاهش آزادی مطبوعات، آزار و تهدید روزنامه‌نگاران، و محدودیت در گفت‌وگوهای آزاد سیاسی میان شهروندان. پروفیسور استفان آی. لیندبرگ (Staffan I. Lindberg)، رئیس مؤسسه وی-دم، می‌گوید: «آزادی بیان معمولاً نخستین چیزی است که در روند خودکامگی مورد حمله قرار می‌گیرد.»

او توضیح می‌دهد که الگوی خودکامگی در کشورهای مختلف شباهت زیادی دارد. به باور لیندبرگ، سانسور رسانه‌ها رایج‌ترین سلاح علیه دموکراسی است. وقتی آزادی بیان محدود شود، رژیم بعداً جامعه مدنی را نیز هدف قرار می‌دهد. یعنی انجمن‌ها و سازمان‌هایی که مردم در آن فعال‌اند و امکان اعتراض و ابراز نظر را از آنان می‌گیرد. به این ترتیب، رژیم بر منتقدان خود و بر کسانی که حقایق را گزارش می‌کنند، کنترل پیدا می‌کند.

رژیم‌ها همچنین اطلاعات نادرست (دیس‌اینفورمیشن) پخش می‌کنند، اطلاعاتی که هدف آن فریب، آسیب رساندن یا تأثیرگذاری بر مردم است. این روش معمولاً موجب افزایش شکاف و دشمنی میان گروه‌های مختلف جامعه می‌شود، مثلاً میان گروه‌های قومی، و حکومت‌ها از این اختلافات در سیاست خود بهره‌برداری می‌کنند.

مرحله بعدی خودکامگی معمولاً حمله به نهادهای رسمی مانند دادگاه‌ها است. در گزارش دموکراسی وی-دم برای سال ۲۰۲۴ آمده است که قطب‌بندی سیاسی در یک‌چهارم از کشورهای جهان رو به افزایش است. در ۸۰ درصد از کشورهایی که وارد روند خودکامگی می‌شوند، در نهایت دموکراسی کاملاً از میان می‌رود. دموکراسی‌های جوان آسیب‌پذیرترند، در حالی که کشورهای با سنت طولانی دموکراتیک مقاومت بیشتری دارند، هرچند حتی این کشورها نیز می‌توانند عقب‌گرد کنند. لیندبرگ می‌گوید: «ایالات متحده اکنون به نظر می‌رسد که در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ در مسیر خروج از دموکراسی حرکت می‌کند. به باور من، پیامدهای این روند در سراسر جهان بسیار گسترده خواهد بود.»

اما گزارش سال ۲۰۲۴ همچنین خبرهای امیدوارکننده دارد: دموکراسی در ۱۹ کشور بهبود یافته است، کشورهایی که از نظام‌های خودکامه به دموکراسی تبدیل شده‌اند. گزارش نشان می‌دهد که روند پس‌رفت دموکراسی می‌تواند متوقف و حتی بازگردانده شود، مانند نمونه‌های برزیل و لهستان.

تنوع دموکراسی‌ها، وی-دم

این فصل بر پایه اطلاعات و پژوهش‌های مؤسسه بین‌المللی وی-دم (Varieties of Democracy) نوشته شده است. وی-دم بزرگترین پایگاه داده در جهان برای اندازه‌گیری سطح دموکراسی است. در این همکاری پژوهشی بیش از ۳۰۰۰ پژوهشگر و کارشناس از ۱۸۰ کشور جهان شرکت دارند. وی-دم روشی نو ایجاد کرده تا دموکراسی را تا حد امکان عینی و دقیق اندازه‌گیری کند. این مؤسسه با استفاده از ۴۵۰ شاخص، میزان دموکراسی در هر کشور را محاسبه می‌کند. از آنجا که دموکراسی تنها به معنای برگزاری انتخابات آزاد نیست، وی-دم شاخص‌هایی مانند حقوق شهروندان،

میزان مشارکت مردم و برابری را نیز اندازه‌گیری می‌کند. انستیتوت وی-دم (V-Dem Institute) توسط دانشکده علوم سیاسی دانشگاه گوتنبرگ سویدن اداره می‌شود.

<https://www.v-dem.net/>

وخامت وضعیت زنان پس از بازگشت طالبان به قدرت

افغانستان نمونه‌ای از کشوری است که بسیار سریع از دموکراسی به خودکامگی (autokrati) تبدیل شد. در سال ۲۰۲۱ طالبان بار دیگر قدرت را در دست گرفتند و قوانین سخت‌گیرانه مذهبی را دوباره اجرا کردند. یکی از نخستین تغییرات این بود که دختران از صنف ششم به بالا از رفتن به مکتب منع شدند. حقوق زنان به سرعت رو به وخامت رفت. زنان دیگر اجازه کار ندارند و آزادی رفت‌وآمد آن‌ها به شدت محدود شده است. پس از بازگشت طالبان، اعدام و مجازات‌های سخت‌تر در کشور رایج‌تر شده است.

بیشتر بخوانید درباره افغانستان به زبان ساده:

<https://8sidor.se/varlden/2024/08/talibanerna-firar-i-afghanistan/>

دموکراسی انتخاباتی و دموکراسی لیبرال

مفهوم دموکراسی در یونان باستان به وجود آمد. از آن زمان تا کنون، درک و تعریف دموکراسی بسیار گسترش یافته است و در بخش‌های مختلف جهان برداشت‌های گوناگونی از آن وجود دارد. وقتی مؤسسه وی-دم بررسی می‌کند که یک کشور تا چه اندازه دموکراتیک است، ۴۵۰ بُعد مختلف را اندازه‌گیری می‌کند.

حداقل شرایط برای این‌که کشوری دموکراتیک محسوب شود، شامل انتخابات آزاد و عادلانه و حق رأی برابر برای همه است. همچنین باید آزادی بیان و آزادی تشکل‌ها و انجمن‌ها وجود داشته باشد. وی-دم این سطح از دموکراسی را دموکراسی انتخاباتی (elektoral demokrati) می‌نامد. اما دموکراسی تنها به رأی دادن محدود نمی‌شود. دموکراسی به معنای مشارکت، تأثیرگذاری و احترام به ارزش برابر همه انسان‌ها است، نه فقط هنگام انتخابات بلکه در همه جنبه‌های زندگی اجتماعی. دموکراسی یعنی آزادی فردی، حق ابراز نظر، و توانایی شرکت در تصمیم‌گیری‌ها. زمانی که وی-دم سطح دموکراسی را می‌سنجد، از مفهوم دیگری نیز استفاده می‌کند: دموکراسی لیبرال (liberal demokrati). در این نوع دموکراسی، کشور دارای نظام قضایی مستقل، نهادهای کارا و قانون اساسی است که آزادی‌ها و حقوق مردم را تضمین می‌کند. این شامل یک جامعه مدنی مستقل است، یعنی انجمن‌ها، سازمان‌های مذهبی و نهادهایی که مردم در آن گردهم می‌آیند. رسانه‌های آزاد و مستقل نیز بخش اساسی دموکراسی هستند. قدرت سیاسی در چنین کشورها تقسیم‌شده است، به این معنا که دولت نمی‌تواند بر دادگاه‌ها یا بر آنچه رسانه‌ها می‌نویسند و می‌گویند، تسلط داشته باشد. قوانین باید تضمین کنند که همه در برابر قانون برابر هستند، و اقلیت‌ها نیز از حقوق مشخص برخوردار باشند. کشورهایی مانند سویدن، دیگر کشورهای شمال اروپا و آلمان نمونه‌هایی از دموکراسی‌های لیبرال هستند.

خودکامگی

خودکامگی یا استبداد به معنای حکومت یک‌نفره یا یک‌گروهی است که تمام قدرت در دست آن فرد یا گروه متمرکز است. به گفته مؤسسه وی-دم (V-Dem Institute)، می‌توان نظام‌های خودکامه را به دو دسته تقسیم کرد:

دموکراسی خودکامه یا انتخاباتی

در چنین کشوری ممکن است انتخابات چندحزبی برگزار شود، اما این انتخابات ناروا، ناعادلانه یا مورد مناقشه است. در یک خودکامگی انتخاباتی، آزادی مطبوعات و آزادی بیان معمولاً محدود می‌شود. مردم اجازه تشکیل انجمن یا ابراز آزادانه عقیده را ندارند. نمونه‌هایی از خودکامگی انتخاباتی عبارتند از: بلاروس، ترکیه و مجارستان

خودکامگی بسته

در یک خودکامگی بسته، یک حاکم مطلق یا خودکامه دارای قدرت کامل است. در چنین نظامی، آزادی‌ها و حقوق شهروندان به شدت محدود می‌شود. نمونه‌هایی از خودکامگی بسته: کوریای شمالی، عربستان سعودی و افغانستان.

آزادی انجمن‌ها

آزادی انجمن‌ها که به آن آزادی سازمان‌یابی نیز گفته می‌شود، به معنای حق انسان‌ها برای گردآمدن و تشکیل سازمان‌ها با دیگران است. این آزادی همچنین شامل حق نپیوستن به هیچ انجمن یا سازمانی نیز می‌شود.

آزادی انجمن‌ها از حقوق بنیادین در قانون اساسی سوئد است و همچنین در کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی سازمان ملل متحد گنجانده شده است.

به‌عنوان اعضای یک انجمن، سازمان، حزب یا نهاد مذهبی، ما حق داریم گردهم‌آیی‌هایی برگزار کنیم، نظرات خود را بیان کنیم و دیگران را از دیدگاه‌های خود آگاه سازیم. این‌ها آزادی‌های اساسی برای شهروندان در یک جامعه دموکراتیک به‌شمار می‌روند.

دموکراسی در برابر خودکامگی

به گفته مؤسسه وی-دم، می‌توان نشان داد که جوامع دموکراتیک در مقایسه با نظام‌های خودکامه، مزایای قابل اندازه‌گیری و واقعی دارند. در زیر چند نمونه آورده شده است:

- کشورهای دموکراتیک رشد اقتصادی پایدارتر و قابل‌پیش‌بینی‌تر دارند.
- دموکراسی باعث می‌شود شمار بیشتری از مردم به آموزش عالی دست یابند. در کشورهایی که دموکراسی تقویت می‌شود، دولت سرمایه‌گذاری بیشتری در آموزش انجام می‌دهد.

- مردم در جوامع دموکراتیک بهتر به خدمات بهداشتی و درمانی دسترسی دارند. پژوهش‌ها نشان داده که وقتی کشوری دموکراتیک می‌شود، امید به زندگی به‌طور میانگین سه درصد در مدت ده سال افزایش می‌یابد.
- دموکراسی شرط اساسی برای زندگی در جوامع صلح‌آمیز و عادلانه است. کشورهای دموکراتیک کمتر با یکدیگر وارد جنگ می‌شوند و میزان جنگ‌های داخلی در آن‌ها نیز کمتر است.
- کشورهای دموکراتیک اقدامات بیشتری برای مقابله با تغییرات اقلیمی انجام می‌دهند. دموکراسی‌های پیشرفته حدود ۲۰ درصد بیش از حکومت‌های خودکامه بسته برای مقابله با بحران اقلیم متعهد هستند.
- دموکراسی سبب می‌شود زنان حضور و مشارکت بیشتری در سیاست و جامعه داشته باشند، و حقوق زنان تقویت شود.
- کشورهای دموکراتیک نظام‌های بهتر حمایت اجتماعی دارند.

منبع :

Democracy Report 2022: Autocratization Changing Nature?, V-Dem Institute

https://www.v-dem.net/democracy_reports.html

پرسش‌های بحث برانگیز

سوال‌هایی را که می‌خواهید با هم در گروه گفت‌وگو کنید، انتخاب نمایید:

• توضیحات مربوط به دموکراسی‌ها و خودکامگی‌ها را بخوانید. به یکدیگر کمک کنید تا این مفاهیم را بهتر درک کنید. به نظر شما، دموکراسی و خودکامگی هرکدام چه معنایی دارند؟

• در کشورهای بیشتری در جهان، دموکراسی در حال عقب‌گرد است. نظر شما در این مورد چیست؟

• آیا نشانه‌هایی از عقب‌گرد دموکراسی در سوئد نیز دیده می‌شود؟ آیا نمونه‌هایی می‌شناسید از گروه‌ها یا نیروهایی که بخواهند آزادی مطبوعات را محدود کنند یا با تنوع و گوناگونی در جامعه مخالف باشند؟

• یک ضرب‌المثل می‌گوید: «اولین قربانی جنگ، حقیقت است.» به نظر شما، وقتی شهروندان یک کشور اجازه نداشته باشند از خبرهای واقعی در مورد اتفاقات، مانند جنگ، آگاه شوند، چه پیامدهایی دارد؟ اگر حکومت تعیین کند که چگونه باید مسائل گزارش یا توصیف شوند، چه اتفاقی برای دموکراسی می‌افتد؟

از صفحه گزارشگران بدون مرز و شاخص آزادی مطبوعات دیدن کنید. بررسی کنید که وضعیت آزادی مطبوعات در کشورهای مختلف چگونه است. نظر شما درباره آزادی رسانه‌ها در جهان چیست؟ چرا خبرنگاران در بسیاری از کشورها در معرض خطر هستند؟

• آیا هر کسی باید بتواند هر حرفی را بزند؟ چه محدودیت‌هایی برای آزادی بیان در سویدن وجود دارد؟ اگر آزادی بیان بیش از این محدود شود، چه پیامدهایی می‌تواند داشته باشد؟ درباره قانون‌های اساسی سویدن از جمله قانون اساسی آزادی بیان در این‌جا بیشتر بخوانید.

• چگونه یک فرد فعال در یک سازمان در سویدن می‌تواند به تقویت دموکراسی کمک کند؟ در سویدن؟ در سایر کشورها؟ چگونه می‌توان از کسانی که برای دموکراسی در کشورهای دیگر مبارزه می‌کنند، پشتیبانی کرد؟

منابع بیشتر برای مطالعه

عقب‌گرد دموکراتیک بر سال بزرگ انتخابات جهانی سایه افکنده است ، مقاله از forskning.se
<https://www.forskning.se/2024/03/07/demokratisk-tillbakagang-praglar-globalt-supervalar/>

پیش‌زمینه تهاجم روسیه به اوکراین ، در وب‌سایت SO-rummet می‌توانید مقاله‌ها و فیلم‌های آموزشی درباره جامعه بیابید.

<https://www.so-rummet.se/content/bakgrunden-till-rysslands-invasion-av-ukraina>

آینده نامعلوم برای رسانه‌های روسی در تبعید

<https://www.reportrarutangranser.se/osaker-framtid-for-ryska-medier-i-exil/>

بیشتر درباره آزادی مطبوعات، شاخص جهانی آزادی رسانه‌ها (Pressfrihetsindex)

<https://www.reportrarutangranser.se/pressfrihetsindex/>

چگونه آزادی بیان کار می‌کند ویدیو، ۳ دقیقه

<https://www.youtube.com/watch?v=2nkLq9einE>

به سوی جامعه آینده

فراتر از راست و چپ

در سیاست سویدن، احزاب معمولاً بر اساس یک مقیاس موسوم به مقیاس راست-چپ طبقه‌بندی می‌شوند. در این مقیاس، به‌طور سنتی حزب محافظه‌کاران (Moderaterna) در سمت راست و حزب چپ (Vänsterpartiet) در سمت چپ قرار می‌گیرند. حزب لیبرال‌ها (Liberalerna) و حزب مرکز (Centerpartiet) نیز معمولاً در وسط این مقیاس جای دارند. این تقسیم‌بندی بیشتر بر اساس دیدگاه احزاب نسبت به مسائل اقتصادی است. احزاب راست‌گرا معمولاً از مالیات‌های پایین‌تر و گزینه‌های خصوصی‌تر در زمینه‌هایی مانند بهداشت و درمان حمایت می‌کنند. آن‌ها

می‌خواهند که بازار آزاد بیشتر خودش را تنظیم کند. احزاب چپ‌گرا اما از مالیات‌های بالاتر برای کاهش نابرابری‌های اقتصادی در جامعه حمایت می‌کنند و معتقدند که دولت باید نقش فعال‌تری داشته باشد.

در سال‌های اخیر بسیاری بر این باورند که این مقیاس سنتی راست-چپ دیگر به‌خوبی نمی‌تواند توضیح دهد که احزاب امروز چه موضعی دارند. بسیاری می‌گویند انتخاب حزب سیاسی بیشتر به سبک زندگی و هویت فردی مربوط می‌شود تا صرفاً به سیاست اقتصادی. برای نمونه، شخصی که در روستا زندگی می‌کند، سزیمجات خود را پرورش می‌دهد و فرزندان‌ش در مکتب کوچک محلی درس می‌خوانند، احتمالاً خود را با کسانی که همان نوع زندگی را دارند، بیشتر هم‌هویت می‌داند. چنین فردی معمولاً به حزبی رأی می‌دهد که ارزش‌ها و مسائلی را مطرح می‌کند که برای او قابل تشخیص و قابل‌درک است.

یکی از روش‌های جدید برای توضیح تفاوت میان احزاب سیاسی و ارزش‌های آن‌ها مدل GAL-TAN است.

GAL مخفف سبز (*Gröna*)، جایگزین (*Alternativa*) و لیبرال (*Liberala*) است.

TAN مخفف سنت (*Tradition*)، اقتدار (*Auktoritet*) و ناسیونالیسم (*Nationalism*) است.

برخی احزاب را می‌توان به راحتی در دو سر این طیف قرار داد: برای نمونه، حزب محیط زیست (*Miljöpartiet*) در سمت GAL و حزب دموکرات‌های سویدن (*Sverigedemokraterna*) در سمت TAN جای دارند. اما احزاب بزرگتر مانند سوسیال‌دموکرات‌ها (*Socialdemokraterna*) و محافظه‌کاران (*Moderaterna*) در هر دو سمت رأی‌دهنده دارند و در کل طیف پخش شده‌اند.

این که ما به کدام حزب رأی می‌دهیم، با ارزش‌ها و دیدگاه ما نسبت به انسان‌ها ارتباط دارد. این موضوع بستگی دارد به اینکه آیا ما به یکدیگر اعتماد داریم یا بی‌اعتماد هستیم، و آیا باور داریم که نظام دموکراتیک می‌تواند مشکلات جامعه را حل کند یا نه.

چشم‌اندازهایی برای جهان

در آینده چه نوع جامعه‌ای می‌خواهیم؟ چشم‌انداز ما برای کشور خود و برای جهان چیست؟ سازمان ملل متحد (FN) دیدگاه خود را در قالب برنامه‌ای به نام «دستورکار ۲۰۳۰ (Agenda 2030)» بیان کرده است که در سپتامبر سال ۲۰۱۵ تصویب شد. این دستورکار شامل اهداف جهانی برای توسعه پایدار تا سال ۲۰۳۰ است. اهداف کلی آن عبارت‌اند از:

- از میان برداشتن تمامی اشکال فقر و گرسنگی.
- حفاظت از سیاره زمین در برابر تخریب.
- ایجاد جوامعی صلح‌آمیز و عادلانه، عاری از ترس و خشونت.

هدف نهایی این است که کشورهای جهان بتوانند فقر و گرسنگی را ریشه‌کن کنند، حقوق بشر را برای همه تحقق بخشند، برابری جنسیتی را به‌دست آورند و از سیاره محافظت کنند. یکی از اصول اساسی دستورکار ۲۰۳۰ احترام به ارزش برابر همه انسان‌ها است. همه مردم حق دارند زندگی بهتری داشته باشند، و ما باید با همکاری یکدیگر به این هدف برسیم. سویدن یکی از کشورهای است که از دستورکار ۲۰۳۰ سازمان ملل متحد حمایت می‌کند.

ما بردبارتر می‌شویم

در بسیاری از نقاط جهان، امروزه دیگر اندیشه برابری و ارزش برابر همه انسان‌ها نیست که سیاست را هدایت می‌کند، بلکه ایده‌های دیگری هستند که نقش اصلی را دارند. به اصطلاح احزاب پوپولیستی (populistiska partier) از احساس نگرانی و بی‌اعتمادی در میان برخی گروه‌های جامعه تغذیه می‌شوند. در میان گروه‌های راست‌گرای افراطی، تنوع (مهاجرت، فرهنگ‌ها و دین‌های گوناگون) به‌عنوان یک تهدید دیده می‌شود. در چنین دیدگاه‌هایی، اعتماد به دموکراسی برای حل مشکلات جامعه کمتر شده است، و برخی باور دارند که بهتر است کشور را یک رهبر خودکامه اداره کند، کسی که خودش به‌تنهایی تصمیم بگیرد چه باید کرد.

اگر تنها به تیترهای روزنامه‌ها یا بحث‌های رسانه‌های اجتماعی نگاه کنیم، شاید احساس بدبینی نسبت به آینده جامعه پیدا کنیم. اما در واقعیت، دنیا در بسیاری از زمینه‌ها رو به بهبود است: مردم زندگی بهتری دارند و بیشتر عمر می‌کنند. تعداد افرادی که در فقر شدید زندگی می‌کنند، پیوسته در حال کاهش است. روندهای جهانی در درازمدت نشان می‌دهد که مدارا و بردباری با هر نسل بیشتر می‌شود. تعداد بیشتری از مردم جهان باور دارند که همه باید فرصت‌های برابر داشته باشند، و تبعیض بر اساس جنسیت یا رنگ پوست نادرست است. یک گرایش جهانی در حال شکل‌گیری است که در آن، مردم دیگر نژادپرستی را نمی‌پذیرند.

کدام اندیشه‌ها باید جامعه را هدایت کنند؟

در این آموزش چندین بار گفته شد که رأی هر فرد اهمیت دارد. استفاده از حق رأی در انتخابات عمومی یعنی شرکت در تصمیم‌گیری درباره این‌که کدام ایده‌ها باید سیاست آینده را هدایت کنند. آیا جامعه آینده باید بر پایه بی‌اعتمادی و ترس از یکدیگر ساخته شود؟ آیا باید از حقوق دموکراتیک خود صرف‌نظر کنیم و تصمیم‌گیری را به یک رهبر قدرتمند و خودکامه بسپاریم؟ آیا می‌خواهیم جامعه‌ای داشته باشیم که بر پایه اعتماد، همبستگی و تلاش برای بهبود زندگی همه شکل گیرد، در دنیایی که ما آن را برای نسل‌های آینده نیز حفظ می‌کنیم؟

پرسش‌های بحث

از میان پرسش‌های زیر آن‌هایی را انتخاب کنید که می‌خواهید با هم گفت‌وگو کنید:

• فهرست اهداف جهانی در برنامه Agenda 2030 را بخوانید. نظر شما درباره این اهداف چیست؟

<https://www.globalamalen.se/>

• به نظر شما، چه تغییراتی در جامعه لازم است تا بتوانیم به این اهداف برسیم؟ دیدگاه و آرزوهای شما برای آینده چیست؟

• آیا فکر می‌کنید برنامه‌های سیاسی احزاب در همان جهتی هستند که اهداف جهانی ۲۰۳۰ نشان می‌دهد؟

• آیا شما آماده‌اید که برای تقویت دموکراسی فعال شوید؟ چگونه؟

• نظر شما درباره توضیح GAL-TAN چیست؟

به نظر شما اگر مردم بیشتر به احزابی رأی بدهند که ارزش‌های TAN سنت، اقتدار، ملی‌گرایی را نمایندگی می‌کنند، چه پیامدهایی خواهد داشت؟

و اگر به احزابی رأی دهند که ارزش‌های GAL سبز، جایگزین، لیبرال را دارند، چه نتیجه‌ای به دنبال خواهد داشت؟

منابع بیشتر برای مطالعه

در مورد Agenda 2030

پژوهش‌هایی درباره اعتماد اجتماعی، مؤسسه SOM

گزارش درباره ایدئولوژی حزب دموکرات‌های سویدن

مقاله‌ای درباره مدارا و بردباری

مقاله‌ای درباره گرایش جهانی به ارزش‌های آزادی خواهانه‌تر

مقاله‌ای درباره افزایش بدبینی در جامعه و علل و پیامدهای آن

پایان و بازاندیشی

در پایان حلقه مطالعاتی، آنچه را که انجام داده‌اید و موضوعاتی را که مورد بحث قرار گرفته‌اند، جمع‌بندی کنید. می‌توانید تأملات و برداشت‌های شخصی خود را نیز بنویسید، آنچه دیدید، شنیدید و اندیشیدید، و این‌که گروه چگونه به‌طور کلی کار کرد.

سپس بگذارید هر عضو گروه به این پرسش‌ها فکر کند:

- چه اندیشه‌ها یا بینش‌های تازه‌ای به‌دست آورده‌ای؟
- کدام موضوع یا گفت‌وگو بیشتر از همه بر تو تأثیر گذاشت؟
- از این تجربه چه چیزی با خود می‌بری؟

گروه را دور بگردانید و اجازه دهید هر نفر بدون قطع شدن، پاسخ دهد. اکنون که دوره به پایان رسیده است، خوب است که دیدگاه‌ها و احساسات همه را جمع‌آوری کنید.

می‌توانید یک ارزیابی کتبی (نوشتاری) نیز انجام دهید، تا هر نفر به پرسش‌ها پاسخ دهد و سپس آن را به مسئول NBV تحویل دهید.

پرسش‌های ارزیابی:

- چه چیزهایی خوب پیش رفت؟
- چه چیزهایی می‌توانست بهتر باشد؟
- چگونه می‌توان این کار را در آینده ادامه داد یا گسترش داد؟